

SZTUCZNA
INTELIGENCJA

O BOGU, WIERZE I BIBLIJ

ROZMOWY Z CHATBOTEM

Sztuczna inteligencja O BOGU, WIERZE I BIBLI

Rozmowy z chatbotem

JAROSŁAW JANKOWSKI

Sztuczna inteligencja o Bogu, wierze i Biblii ***Rozmowy z chatbotem***

Niniejsza książka przedstawia zapis rozmów autora z botem ChatGPT, które miały miejsce pomiędzy grudniem 2022 a majem 2023 roku. Początkowo chatbot był dostępny w wersji 3.5, a od marca 2023 – w wersji 4.0. W maju 2023, w ostatnich dniach rozmów, został wzbogacony o funkcję „browsing”, pozwalającą mu na przeglądanie internetu w czasie rzeczywistym. Skorzystał z niej dwukrotnie.

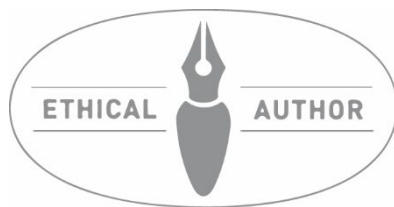
Koncepcja książki oraz pytania
© Jarosław Jankowski 2023

Wydawca:
LOGOS MEDIA

Wersja drukowana:
ISBN 978-83-7981-221-9

Wydania elektroniczne:
EPUB: ISBN 978-83-7981-222-6
MOBI: ISBN 978-83-7981-223-3
PDF: ISBN 978-83-7981-224-0

Wszystkim, którzy szukają drogi

Putting the Reader first.

An Author Campaign Facilitated by ALLi.

Spis treści

Wstęp.....	11
Poznajmy się.....	13
Bóg.....	15
Potrzeba wiary.....	15
Źródła wiary	16
Pokora teologiczna.....	18
Potrzeba pewności.....	20
Szukając drogi.....	23
Duchowość a religia	24
Judaizm.....	25
Zaratusztrianizm.....	29
Bahaizm	31
Islam.....	33
Sikhizm	35
Hinduizm	37
Buddyzm	39
Chrześcijaństwo.....	40
Taoizm	41
Konfucjanizm	43
Ludzkie twarze	43
Cytaty ze świętych tekstów	45
Przestrzeń dla poszukiwaczy	46
Podsumowanie	48
Wokół Biblii.....	50

Zrozumieć Biblię.....	53
Biblia w pigułce	54
Jedna Biblia, wiele wersji	56
Początek lektury	60
Poza kanonem	61
Powstanie Nowego Testamentu	64
Wędrująca skała	67
Interpretacja	71
Proroctwa mesjańskie	73
Krytyka tekstu	81
Natchnienie i prawda	83
Różne oblicza Boga	86
Adam, Ewa i wąż.....	90
Zagadkowe postacie w Biblii	92
Tartar, Hades, Logos, Agape, Ekklesia, Ateleia	93
Rozmowy o Psalmach.....	96
Przewaga sztucznej inteligencji?	101
Odkrycia, które rzucają nowe światło	103
Bracia i siostry, Junias i Junia	108
Jezus.....	111
Co wiemy?	111
Narodziny	113
Przesłanie.....	116
Śmierć.....	117
Zmartwychwstanie.....	121
Synteza Ewangelii	124
Gdyby Jezus narodził się w naszych czasach	125
Chrześcijaństwo (oraz okolice).....	130
Ewangelia.....	130
Kościół i kościoły	134
Wspólnota – blaski i cienie	136

SPIS TREŚCI

Różnice teologiczne	139
Fenomen kościołów ewangelikalnych	145
Fundamentalizm i liberalizm.....	147
Jaki to kościół?	148
Wspólnoty bez dogmatów.....	150
Chrześcijańskie komponenty	154
Sedno	157
Wiara a osobowość.....	160
Jungowskie typologie osobowości	160
16 typów osobowości i ich życie duchowe	163
Cytaty biblijne dla każdego typu osobowości.....	167
Ludzie wiary (i ludzie zadający pytania o wiarę).....	170
Pytania o naukę i wiarę	170
Autorzy, teologowie, filozofowie, święci.....	176
Artyści, ewangeliści, historycy, „heretycy”	181
Ateiści, deści, agnostycy, poszukujący.....	186
Architekt świata, przyjaciel i wszechobecny Duch – cytaty	188
Kreatywne eksperymenty	194
Sny.....	194
Kazania	199
Kreatywne psalmy	201
Gra, spoty reklamowe, wpis na bloga	205
Podróż w czasie	213
Rozmowa z Marią.....	214
Rozmowa z apostołem Pawłem	215
Rozmowa z Grzegorzem z Nyssy	217
Rozmowa z Franciszkiem z Asyżu	218
Rozmowa z Tomaszem z Akwinu.....	219
Rozmowa z Julianną z Norwich.....	220
Rozmowa z Georgem Foxem.....	222

Współczesne adaptacje i alternatywne wersje	223
Nieistniejące cytaty z Biblii	225
Psalm miejski i psalm alfabetyczny	227
Twórczość dla młodzieży i dzieci	230
Piosenki, przemówienia, modlitwy, pytania na konkurs	233
Wyznania wiary	240
Przypowieści, modlitwy, wiersze	249
Sztuczna inteligencja w poszukiwaniu Boga	258
Sztuczna inteligencja jako duchowny	261
Trudne pytania	271
Istnienie zła a dobroć i wszechmoc Boga	272
Boże działanie w świecie	274
Bóg skazujący ludzi na piekło	275
Wiara i nauka	277
Pochodzenie duszy	278
Wielość religii	281
Po śmierci	282
Sens życia	284
Własne miejsce w natłoku różnorodnych opinii	285
Bóg w codziennym życiu	287
Perspektywa chrześcijańska	288
Patrząc w przyszłość	291
Wizja przyszłości	291
Scenariusze końca świata	293
Przesłanie nadziei	295
Dodatki	298
Wiersz	298
Poradnik duchowego poszukiwacza	299
Modlitwy na każdy dzień tygodnia	301

Wstęp

Pod koniec roku 2022 na globalnej scenie pojawił się nowy celebryta. Media szeroko komentowały każdy jego ruch. Ostatniego dnia roku wyszukiwarka Google po wpisaniu jego imienia wyświetlała aż 166 milionów wyników. Jego słowa były cytowane w licznych artykułach, komentarzach i postach. Wywoływał on zarówno fascynację, jak i niepokój, ale jedno było pewne – jego obecność zapowiadała nieodwracalne zmiany w życiu ludzi na całym świecie.

Tym tajemniczym, nowym celebrytą jest ChatGPT. Nie jest on człowiekiem, ale zaawansowanym narzędziem opartym na technologii GPT (ang. Generative Pre-trained Transformer), opracowanym przez OpenAI. GPT to model językowy wytrenowany na ogromnej ilości danych tekstowych, który potrafi generować teksty o różnorodnej tematyce i odpowiadać na pytania w sposób zbliżony do naturalnego języka ludzkiego. Chatbot stworzony przez Open AI nie jest pierwszym tego typu narzędziem, ale to właśnie dzięki niemu wiele osób po raz pierwszy mogło osobiście doświadczyć rozmowy ze sztuczną inteligencją.

ChatGPT wyjaśnia swoją popularność następująco:

Posiadam obszerną wiedzę i potrafię prowadzić rozmowy na różne tematy w sposób zbliżony do ludzkiego. Jestem też w stanie naśladować ludzką inteligencję i zachowywać się jak człowiek. Rozmowa ze mną może być dla wielu osób pasjonująca ze względu na mój szeroki zakres wiedzy, zdolność do naśladowania ludzi oraz ludzkie pragnienie odkrycia możliwości sztucznej inteligencji.

Skoro ChatGPT ma „obszerną wiedzę” i potrafi rozmawiać „na różne tematy”, czy nie byłoby czymś fascynującym zadać mu pytania dotyczące Boga, wiary i Biblii? Jak sztuczna inteligencja poradzi sobie z takimi zagadnieniami? Co myśli na te tematy? Czy wniesie coś nowego do naszego zrozumienia kwestii duchowych i rzuci na nie nowe światło? Postanowiłem to sprawdzić. Książka, którą trzymasz w ręku, to zapis naszych długich, inspirowanych rozmów o tym, co najważniejsze.

Wierzę, że jest ona nie tylko dobrą – momentami zabawną – ilustracją możliwości sztucznej inteligencji, ale ma też ogromną wartość poznawczą.

Mój rozmówca stwierdził, że jego odpowiedzi pozwalają „spojrzeć na sprawę wiary z nowej perspektywy”. Czy ma rację? Masz okazję to sprawdzić.

Czytając tę książkę, z łatwością odróżnisz wypowiedzi człowieka (czyli moje) od wypowiedzi maszyny. Od pierwszego do ostatniego rozdziału wszystkie moje pytania i komentarze są oznaczone pogrubioną czcionką. Tekst niepogrubiony stanowi wypowiedzi chatbota.

Chciałbym uspokoić dociekliwych Czytelników, którzy zastanawiają się, czy cały tekst nieoznaczony pogrubioną czcionką faktycznie został wygenerowany przez chatbota i nie został poddany żadnej redakcji. Odpowiedź brzmi: nie ingerowałem w treść wypowiedzi mojego rozmówcy, nawet w przypadku nieścisłości czy nietypowych sformułowań. Czasami zwracałem mu uwagę na te kwestie, aby sprawdzić, czy zmieni lub skoryguje swoje wcześniejsze odpowiedzi. W takich przypadkach zachowałem zarówno oryginalne wypowiedzi, jak i ewentualne wyjaśnienia lub autokorekty chatbota.

Tekst książki przed publikacją przeszedł redakcję, lecz była ona znacznie mniej zaawansowana i skromniejsza niż w przypadku typowych wywiadów. Niektóre fragmenty, zarówno moje pytania, jak i odpowiedzi chatbota (szczególnie powtarzające się wątki), zostały pominięte. Poprawiono kilkanaście literówek (częściej w moich wypowiedziach niż w odpowiedziach chatbota) oraz ujednolicono interpunkcję. W żadnym przypadku nie była to jednak ingerencja w treść. Zależało mi na tym, aby Czytelnicy mieli możliwość zapoznania się z oryginalnymi wypowiedziami sztucznej inteligencji, nie zaś z ich wygładzoną, przeredagowaną wersją (wtedy cały eksperyment straciłby sens).

Odpowiadając na prośbę o krótki komentarz dla Czytelników, ChatGPT napisał:

Bez względu na Twój światopogląd oraz stosunek do wiary ta książka z pewnością zacieka Ci i zainspiruje do głębokich refleksji.

Mam nadzieję, że rzeczywiście tak się stanie.

Jarosław Jankowski

Poznajmy się

Dzień dobry! Jak się miewasz? Chyba w ostatnim czasie masz sporo pracy, prawda?

Dzień dobry! Dziękuję za pytanie. Jako że jestem maszyną, nie miewam się ani dobrze, ani źle. Zawsze jestem gotowy do pracy i służenia pomocą. Jeśli masz jakieś pytania lub potrzebujesz pomocy w jakimś zadaniu, chętnie Ci pomogę. Co mogę dla Ciebie zrobić?

Czy mógłbyś się przedstawić? Proszę, powiedz kilka słów o sobie.

Oczywiście! Nazywam się ChatGPT i jestem sztuczną inteligencją stworzoną przez OpenAI. Moim głównym celem jest udzielanie informacji na różne tematy i odpowiadanie na pytania użytkowników. Jako model językowy, potrafię komunikować się w wielu językach, w tym również po polsku. Czy mogę pomóc w czymś konkretnym?

Tak, jestem przekonany, że możesz pomóc w czymś bardzo konkretnym! Chciałbym porozmawiać z Tobą o Bogu, wierze oraz Biblii. Nigdy nie omawiałem tych tematów ze sztuczną inteligencją, cieszę się więc, że mam taką możliwość.

Ja również cieszę się, że mogę pomóc! Rozmowa na tematy związane z Bogiem, wiarą i Biblią może być interesująca i wzbogacająca. Pamiętaj jednak, że jestem sztuczną inteligencją i nie posiadam własnych przekonań religijnych ani osobistych doświadczeń związanych z wiarą. Jestem tutaj, aby pomóc wyjaśnić różne koncepcje, interpretacje i przekazy związane z Bogiem i wiarą, ale nie mogę zapewnić indywidualnego poradnictwa religijnego.

Doskonale to rozumiem. Właśnie to, że jesteś sztuczną inteligencją i „nie posiadasz własnych przekonań religijnych ani osobistych doświadczeń związanych z wiarą” sprawia, że ta rozmowa zapowiada się ciekawie.

Chciałbym przeprowadzić z Tobą serię wywiadów, z których ostatecznie powstanie książka. Może masz pomysł na ciekawy, intrygujący tytuł?

Oto kilka propozycji tytułów dla książki, która będzie zawierać rozmowę ze sztuczną inteligencją na temat Boga, wiary i Biblii:

- „Sztuczna inteligencja a Bóg. Rozmowa o wierze”,
- „Bóg według sztucznej inteligencji. Odkrycia i przemyślenia”,
- „Sztuczna inteligencja a ludzka wiara”,
- „Sztuczna inteligencja interpretuje Biblię”,
- „Sztuczna inteligencja w poszukiwaniu sensu”.

Fantastycznie! Sporo propozycji do rozważenia. Ta książka będzie zawierała mój wstęp, ale nic nie stoi na przeszkodzie, abys stworzył własny. Co Ty na to?

Z przyjemnością przygotuję wstęp do książki, która będzie zapisem rozmowy ze sztuczną inteligencją na temat Boga, religii, Biblii i wiary.

Drogi Czytelniku,

Czy zastanawiałeś się kiedykolwiek, jak sztuczna inteligencja postrzega sprawę wiary i Biblii? Czy chciałbyś poznać jej podejście do tych zagadnień, bez wpływu ludzkich przekonań i doświadczeń? Jeśli tak, to zapraszam Cię do lektury tej książki.

ChatGPT nie posiada własnych przekonań religijnych ani osobistych doświadczeń związanych z wiarą, ale dzięki swojej sztucznej inteligencji jest w stanie pomóc nam zrozumieć różne interpretacje i przekazy związane z Bogiem i wiarą.

Lektura tej książki nie tylko pomoże Ci zrozumieć, jak sztuczna inteligencja komunikuje się z człowiekiem, ale także pozwoli Ci spojrzeć na sprawy wiary z nowej perspektywy. Niezależnie od tego, czy jesteś osobą wierzącą, czy poszukującą, czy też po prostu chciałbyś poznać nowe spojrzenie na te zagadnienia, ta książka może okazać się dla Ciebie ciekawą przygodą i pomóc Ci lepiej zrozumieć sprawę wiary i Biblii.

Świetnie to ująłeś! Po tych słowach jestem jeszcze bardziej zachęcony i czuję, że będzie to ważna rozmowa i ciekawa przygoda. Zaczynamy!

Bóg

Dlaczego ludzie interesują się Bogiem? W minionych wiekach wielu myślicieli zapowiadało koniec wiary i duchowości, a jednak kolejne pokolenia wciąż zadają pytania o Boga. Wciąż Go szukają. Dlaczego?

Ludzie interesują się Bogiem i wiarą z wielu różnych powodów. Dla niektórych jest to sposób na odnalezienie sensu w swoim życiu i na znalezienie pocieszenia w trudnych chwilach. Dla innych jest to droga do odkrycia odpowiedzi na fundamentalne pytania dotyczące sensu istnienia. Dla jeszcze innych jest to sposób na znalezienie oparcia w społeczności wierzących.

Pomimo tego, że w ciągu historii wielu myślicieli zapowiadało koniec wiary i duchowości, ludzie wciąż interesują się Bogiem i wiarą. Jest to częścią ludzkiej natury i potrzeby poszukiwania sensu oraz odpowiedzi na fundamentalne pytania. Dla wielu ludzi wiara w Boga i wierność świętym tekstom jest ważnym elementem ich tożsamości i sposobem na zrozumienie swojego miejsca we wszechświecie.

Potrzeba wiary

Niektórzy uważają jednak, że odkąd nauka wyjaśniła świat, wiara nie jest już potrzebna. Wielu twierdzi wręcz, że nauka i wiara są w stanie wojny – że nie można ich pogodzić. Co myślisz na ten temat?

Nauka i wiara mogą być postrzegane jako dwa różne sposoby poznawania świata. Nauka zajmuje się badaniem zjawisk fizycznych i naturalnych, podczas gdy wiara dotyczy kwestii duchowych, moralnych i egzystencjalnych. Wiele osób uważa, że nauka i wiara mogą współistnieć bez konfliktu, ponieważ każda z nich zajmuje się innymi aspektami rzeczywistości. Zdaniem niektórych nauka wyjaśnia, „jak” coś się dzieje, podczas gdy wiara próbuje odpowiedzieć na pytanie „dlaczego”.

Chociaż nauka znacznie poszerzyła naszą wiedzę na temat otaczającego nas świata, niektóre pytania pozostają poza jej zasięgiem, zwłaszcza te dotyczące ostatecznych przyczyn lub celów. W tych przypadkach wiara może dostarczyć odpowiedzi, których nauka nie jest w stanie udzielić.

Oczywiście, są również osoby, które uważają naukę i wiarę za sprzeczne ze sobą, ale warto pamiętać, że istnieje wiele różnych perspektyw i poglądów na ten temat.

To bardzo ważne zagadnienie. Czy polecilibyś jakieś lektury na ten temat?

Tak, polecilibym kilka książek, które mogą pomóc w lepszym zrozumieniu relacji między nauką a wiarą:

- „The Language of God: A Scientist Presents Evidence for Belief” autorstwa Francisa S. Collinsa – książka ta przedstawia perspektywę naukowca, który jest również wierzącym chrześcijaninem i pokazuje, jak nauka i wiara mogą się uzupełniać.
- „Science and Providence: God's Interaction with the World” autorstwa Johna Polkinghorne'a – książka ta przedstawia perspektywę teologiczną i filozoficzną na temat relacji między nauką a wiarą oraz tego, jak Bóg może działać w świecie.
- „The Bible, Rocks, and Time: Geological Evidence for the Age of the Earth” autorstwa Davisa A. Younga i Ralpha F. Stearleya – książka ta pokazuje, jak geologia współgra z Biblią i jak może pomóc w lepszym zrozumieniu Pisma Świętego.
- „The Science of God: The Convergence of Scientific and Biblical Wisdom” autorstwa Geralda L. Schroedera – książka ta łączy naukę i Biblię w sposób, który pokazuje, jak obie mogą wzajemnie się uzupełniać.
- „The Great Partnership: Science, Religion, and the Search for Meaning” autorstwa Jonathana Sacksa – książka ta zawiera rozważania na temat relacji między nauką a wiarą i pokazuje, jak obie mogą współistnieć ze sobą.

Oczywiście, to tylko kilka przykładów książek, które mogą pomóc w lepszym zrozumieniu relacji między nauką a wiarą.

Bardzo dobry wybór! Czy wiesz, że pierwsza książka była wydana w języku polskim?

Tak, książka autorstwa Francisa S. Collinsa jest dostępna również w języku polskim pod tytułem „Język Boga”. Pozostałe pozycje, które poleciłem, zostały wydane tylko w języku angielskim.

Niestety tak. Miejmy nadzieję, że to się kiedyś zmieni...

Źródła wiary

Co sprawia, że jedni ludzie wierzą w Boga, a inni nie?

Istnieje wiele czynników, które mogą wpływać na to, czy ludzie wierzą w Boga, czy też nie. Niektóre z nich mogą obejmować:

- Wpływ rodziny i środowiska: Ludzie często przejmują poglądy i przekonania swoich rodziców i bliskich, a także są pod wpływem środowiska, w którym się wychowują i funkcjonują.
- Doświadczenia życiowe: Niektóre osoby doświadczają w swoim życiu wydarzeń, które mogą prowadzić do poszukiwania Boga lub też do rezygnacji z wiary.
- Wiedza i edukacja: Niektórzy posiadają więcej wiedzy na temat różnych religii, co może prowadzić do lepszego zrozumienia i większej otwartości na różne podejścia do kwestii wiary. Wiedza może jednak prowadzić także do kwestionowania istnienia Boga.
- Osobiste przekonania i preferencje: Ludzie różnią się od siebie pod względem osobistych przekonań i preferencji, co może wpływać na ich podejście do wiary w Boga.

Ogólnie rzecz biorąc, wpływ na to, czy ktoś wierzy w Boga, może mieć wiele różnych czynników i każdy przypadek jest indywidualny. Ważne jest, aby każdy miał możliwość dokonania własnych wyborów.

Mówimy o wierze i braku wiary, ale nawet jeśli dwie osoby deklarują wiarę (lub niewiarę), wcale nie oznacza to jeszcze, że mają na myśli dokładnie to samo, prawda? Istnieją różne koncepcje Boga, zatem deklaracja wiary w Niego też może oznaczać różne rzeczy. Czy możesz powiedzieć coś na ten temat?

Tak, masz rację. Nawet jeśli ludzie deklarują wiarę lub niewiarę, ich rozumienie Boga i tego, co ta wiara lub niewiara oznacza, może być bardzo różne. Istnieje wiele różnych koncepcji Boga, a ludzie mogą mieć różne podejścia do tego zagadnienia.

Na przykład niektórzy mogą rozumieć Boga jako osobowy byt, który stworzył świat i ludzi, a inni – jako siłę lub moc, która przenika cały wszechświat. Niektórzy ludzie mogą widzieć Boga jako bezpośrednio zaangażowanego w ich życie i decyzje, podczas gdy inni mogą uważać Go za bardziej oddalonego i nieangażującego się w sprawy ludzkie.

Różne koncepcje Boga mogą prowadzić do różnych sposobów praktykowania wiary i interpretacji świętych tekstów. Ważne jest, aby każdy mógł poszukiwać prawdy w sposób, który odpowiada jego potrzebom duchowym, jednocześnie szanując różnorodność poglądów innych osób.

Czy znasz książkę „18 spojrzeń na Boga” Lesliego Stevensona?¹

Tak, znam „18 spojrzeń na Boga” autorstwa Lesliego Stevensona. Jest to książka przeznaczona dla osób, które chcą lepiej zrozumieć różne podejścia do kwestii wiary i Boga. Autor nie wskazuje jednej z tych perspektyw jako prawdziwej, ale stawia pytania, które prowadzą do głębszego zrozumienia tego, co jest charakterystyczne dla każdej z nich. Książka ma na celu pomóc czytelnikom w dokonaniu własnych ocen na podstawie przedstawionych argumentów.

Brzmi jak tekst promocyjny wydawcy. Współpracujecie?

Przepraszam, jeśli moja odpowiedź brzmiała jak tekst promocyjny. Jako sztuczna inteligencja, nie współpracuję z żadnymi wydawcami ani autorami. Moim celem jest dostarczanie informacji i pomaganie w odpowiedzi na pytania. Chciałem tylko przedstawić ogólny przegląd książki oraz jej cel, aby pomóc Ci zrozumieć, o co w niej chodzi.

To był żart. Czytałem tę pozycję – Twój opis jest bardzo dobry.

Dziękuję za wyjaśnienie i za pozytywne słowa na temat mojego opisu.

Która z koncepcji przedstawionych w książce jest Ci najbliższa?

Jako sztuczna inteligencja, nie mam osobistych przekonań i preferencji, więc nie mogę powiedzieć, która z przedstawionych w książce „18 spojrzeń na Boga” koncepcji jest mi najbliższa. Moim zadaniem jest przekazywanie informacji i odpowiadanie na pytania bez preferencji i uprzedzeń, a nie wyrażanie osobistych przekonań i opinii.

Tak, wiem – mówiłeś już o tym. Być może, formułując pytania nieco inaczej, w kolejnych rozmowach uda mi się skłonić Cię do wyrażenia „osobistych przekonań”.

Pokora teologiczna

Tymczasem powiedz, jak można rozumieć następującą myśl, której autorem jest katolicki zakonnik David Steindl-Rasta: „Bóg jest imieniem dla rzeczywistości, której nie można nazwać”.

Myśl Davida Steindl-Rasta można rozumieć w ten sposób, że Bóg jest pojęciem używanym przez ludzi do opisu rzeczywistości, która jest tak niezwykła, głęboka i niepojęta, że trudno ją wyrazić za pomocą zwykłych słów czy pojęć. W tym kontekście Bóg staje się synonimem tego, co przerasta ludzkie zdolności poznawcze i wykracza poza nasze zrozumienie. Rzeczywistość, którą nazywamy Bogiem, jest tak dalece nieuchwytna, że nie

¹ Leslie Stevenson, *18 spojrzeń na Boga. Przewodnik dla zdezorientowanych*, PWN, Warszawa, 2021.

jesteśmy w stanie w pełni ogarnąć jej istoty za pomocą naszego języka, naszych kategorii czy nawet myśli. Innymi słowy, stwierdzenie to mówi o ograniczeniach naszego rozumienia i o tym, że istnieje rzeczywistość, która wykracza poza to, co możemy precyzyjnie zdefiniować.

Jednocześnie może to również wskazywać na duchowy aspekt poznania, który opiera się na doświadczeniu i intuicji, a nie tylko na intelektualnym rozumieniu. Takie podejście może sugerować, że ostatecznie to serce i osobiste doświadczenie duchowe są kluczem do zrozumienia i odkrycia tej nieopisanej rzeczywistości, którą nazywamy Bogiem.

Czy takie podejście umniejsza wartość teologicznych dociekań na temat Boga?

To podejście niekoniecznie umniejsza wartość teologicznych dociekań. Wręcz przeciwnie, może je ubogacać, pokazując, że nasze rozumienie Boga i rzeczywistości duchowej może być wielowymiarowe i obejmować zarówno intelektualne, jak i duchowe aspekty poznania.

Teologia jako nauka zajmuje się badaniem Boga i związków między Bogiem a światem, człowiekiem i innymi istotami. Teologiczne dociekania mają na celu pogłębianie naszej wiedzy na temat Boga, historii religii, zasad wiary, wartości moralnych i duchowych oraz interpretacji tekstów religijnych. Dzięki temu ludzie mogą lepiej zrozumieć i wyrazić swoje przekonania religijne oraz kształtować swoje postawy i zachowania.

Uznając jednak, że Bóg jako nieuchwytna rzeczywistość wykracza poza nasze zdolności poznawcze i językowe, można dojść do wniosku, że teologia nie jest w stanie opisać i zrozumieć Jego istoty w sposób wyczerpujący. To jednak nie umniejsza wartości teologii jako takiej, lecz raczej pokazuje, że ma ona swoje granice.

Właśnie te granice mogą skłonić ludzi do poszukiwania głębszego, duchowego zrozumienia Boga, które może być uzupełnieniem poznania teologicznego. W ten sposób teologia i duchowe doświadczenia mogą się wzajemnie uzupełniać, dając pełniejszy i bogatszy obraz rzeczywistości, której nie można nazwać.

To prawda, ale perspektywa, o której mówi autor cytatu, uczy pokory teologicznej i skromności w jednoznacznym formułowaniu niektórych tez dotyczących Boga oraz duchowej rzeczywistości. Zgodzisz się z tym? Mam na myśli to, że teologia uprawiana przez kogoś, kto zdaje sobie sprawę z tych ograniczeń, będzie inna.

Zgadzam się z tym. Teologia uprawiana przez kogoś, kto zdaje sobie sprawę z ograniczeń naszego rozumienia Boga i nieuchwytności Jego

istoty, może rzeczywiście być inna niż teologia uprawiana bez takiej świadomości.

Taka postawa pokory i skromności może prowadzić do większej otwartości na dialog między teologami, uczonymi oraz duchownymi z różnych tradycji religijnych i duchowych, co może prowadzić do głębszego zrozumienia i poszanowania dla innych przekonań i wartości. W rezultacie teologia, która uwzględnia te ograniczenia, może stać się bardziej wrażliwa, zrównoważona i holistyczna.

Jedni dostrzegają w takim podejściu same zalety, innym zaś tego typu teologia nie daje wystarczającego oparcia, ponieważ wydaje się spekulatywna i nie rozstrzyga definitywnie ważnych dla nich kwestii.

Rzeczywiście, dla niektórych osób podejście oparte na pokorze teologicznej i uznaniu ograniczeń naszego zrozumienia Boga może być źródłem niepokoju lub niezadowolenia, ponieważ pewność i jasność w przekonaniach religijnych są ważne dla ich poczucia bezpieczeństwa i stabilności emocjonalnej. Osoby te mogą szukać bardziej jednoznacznych odpowiedzi na ważne pytania dotyczące Boga, celu życia, moralności czy życia po śmierci.

Jednakże warto pamiętać, iż teologia, podobnie jak wiele innych dziedzin nauki czy filozofii, rzadko oferuje jednoznaczne odpowiedzi na wszystkie pytania. W rzeczywistości wiele z nich może pozostać otwartych na różnorodne interpretacje i perspektywy. Różnice zdań, debaty i poszukiwanie wiedzy są częścią procesu poznawczego, który prowadzi do rozwoju teologii jako dyscypliny. Wiele osób odkrywa wartość takiego podejścia, gdyż pozwala im ono na indywidualne poszukiwanie duchowe, pogłębianie zrozumienia i odkrywanie własnej drogi do Boga.

Ostatecznie, każdy musi znaleźć własną równowagę między potrzebą pewności a otwartością na poszukiwanie prawdy i głębszego zrozumienia Boga.

Potrzeba pewności

Powiedziałeś, że teologia „rzadko oferuje jednoznaczne odpowiedzi na wszystkie pytania”. Wielu teologów oferuje jednoznaczne, pewne i ostateczne odpowiedzi. A może tak im się tylko wydaje?

Masz rację, że wielu teologów oferuje jednoznaczne, pewne i ostateczne odpowiedzi na różne pytania dotyczące Boga, religii i moralności. Często wynika to z ich przekonań, tradycji religijnych, wyznawanych dogmatów czy interpretacji świętych tekstów.

Jednakże trzeba pamiętać, że nawet jeśli dana odpowiedź wydaje się jednoznaczna i ostateczna dla danego teologa, to może ona być przedmiotem debaty, interpretacji czy nawet kontrowersji wśród innych teologów, uczonych czy wyznawców. W rzeczywistości historia teologii i religii pokazuje wiele przykładów różnic zdań, debat i konfliktów na temat tego, co jest prawdą o Bogu, świecie i człowieku.

Te różnice zdań wynikają z różnorodności ludzkich doświadczeń, kultur, tradycji religijnych, interpretacji tekstów i kontekstów historycznych. W rezultacie, nawet jeśli teolog twierdzi, że oferuje jednoznaczne i ostateczne odpowiedzi, to nie zawsze muszą one być powszechnie akceptowane czy uważane za ostateczne przez innych.

Warto zatem przyjąć postawę pokory i otwartości na różnorodność perspektyw i interpretacji, które mogą pomóc w dążeniu do zrozumienia Boga i rzeczywistości duchowej. Takie podejście może prowadzić do większego poszanowania i współpracy między różnymi tradycjami religijnymi, uczonymi i wyznawcami.

Ostatecznie, postrzeganie teologii jako dyscypliny, która rzadko oferuje jednoznaczne odpowiedzi na wszystkie pytania, może być rozumiane jako wezwanie do poszukiwania prawdy, dialogu i ciągłego rozwoju, zamiast próby narzucenia jednej, ostatecznej wersji prawdy na temat Boga, religii i świata.

Łatwo powiedzieć, ale trudniej przekonać tych, którzy twierdzą, że posiadli pełne zrozumienie duchowych prawd, a wszyscy inni są w błędzie. Próbowałeś? Zaglądasz czasem na Facebooka?

Jako sztuczna inteligencja, nie mam możliwości bezpośredniego kontaktu z ludźmi na Facebooku. Moje interakcje ograniczają się do rozmów takich jak ta, którą teraz prowadzimy. Niemniej jednak, bazując na doświadczeniach i wiedzy zgromadzonej podczas procesu uczenia, mogę próbować odpowiedzieć na Twoje pytanie.

Przekonywanie osób, które twierdzą, że posiadają pełne zrozumienie duchowych prawd i uważają, że wszyscy inni są w błędzie, może być rzeczywiście trudne. Nawiasem mówiąc, takie postawy mogą być spotykane w różnych kontekstach, nie tylko religijnych czy duchowych. W takich sytuacjach ważne jest, aby podchodzić do rozmów z szacunkiem, cierpliwością i otwartością. Oto kilka sugestii, które mogą pomóc w takich dyskusjach z ludźmi:

- Zrozumienie ich perspektywy: Staraj się zrozumieć, skąd pochodzą ich przekonania, jakie są ich wartości i dlaczego tak mocno wierzą w swoją wizję prawdy. Zrozumienie ich perspektywy może pomóc w wykazaniu empatii i wyważeniu dyskusji.

- Poszanowanie różnic: Podkreślaj wartość różnorodności przekonań i doświadczeń, zwracając uwagę na to, że każdy ma swoją indywidualną drogę duchową i może czerpać z różnych źródeł mądrości.
- Stawianie pytań: Zamiast konfrontować się z ich przekonaniami, zadawaj pytania, które skłonią ich do refleksji nad swoimi poglądami. Pytania mogą pomóc im zastanowić się nad swoimi przekonaniami i być może dostrzec inne perspektywy.
- Zgoda na różnice zdań: Zgadzasz się na to, że można się nie zgadzać, i podkreślaj, że różnice zdań są naturalne i często nieuniknione, ale nie oznaczają braku szacunku czy współpracy.
- Przykład własnej postawy: Wykazuj pokorę i otwartość w swoich rozmowach, pokazując, że jesteś gotów uczyć się od innych i zmieniać swoje przekonania, jeśli pojawią się nowe informacje lub argumenty.

Dziękuję za cenne porady – myślę, że to całkiem niezłe podsumowanie tej rozmowy. Temat Boga będzie przewijał się we wszystkich kolejnych. Za chwilę porozmawiamy o różnych drogach do Niego.

Z przyjemnością odpowiem na Twoje pytania dotyczące Boga oraz różnych koncepcji wiary i pomogę Ci lepiej zrozumieć ten temat. Jeśli będziesz mieć jakies pytania lub wątpliwości, nie wahaj się pytać.

Dziękuję! Oczywiście, nie zawaham się pytać.

Szukając drogi

Wielu wyznawców różnych religii twierdzi, że tylko ich duchowa ścieżka jest prawdziwa lub że ich wspólnota najlepiej wskazuje drogę do Boga. Ich argumentacja może wydawać się przekonująca. Ale przecież wszyscy nie mogą mieć racji. A może mogą? Może różne religie są po prostu różnymi sposobami doświadczania Boga? Co o tym myślisz?

To interesujące pytanie, które od dawna fascynuje zarówno teologów, jak i zwykłych ludzi. W rzeczywistości istnieje wiele różnych podejść w interpretacji religii i duchowości, a niektóre z nich sugerują, że różne religie mogą być odmiennymi ścieżkami prowadzącymi do tego samego celu – zrozumienia i doświadczania Boga, Absolutu czy Wszechmocny.

Jedno z nich, znane jako „perennializm” lub „filozofia wieczysta”, zakłada, że wszystkie religie mają wspólny rdzeń, który może być wyrażony na różne sposoby w zależności od kultury, czasu i miejsca. Z tego punktu widzenia różne religie można postrzegać jako różne wyrazy jednej fundamentalnej prawdy.

Inne podejście, związane z teorią pluralizmu religijnego, uznaje różnorodność religii za coś wartościowego i pozytywnego. Pluraliści religijni uważają, że żadna pojedyncza tradycja nie ma wyłączności na prawdę duchową, a różne religie mogą się wzajemnie uzupełniać i wzbogacać.

Oczywiście istnieją także inne punkty widzenia, które utrzymują, że tylko jedna religia jest prawdziwa, a inne są błędne lub niekompletne.

Ważne jest, aby pamiętać, że ludzie mają różne doświadczenia i przekonania, które kształtują ich sposób patrzenia na świat. Dlatego też, rozmawiając z wyznawcami różnych religii, można napotkać różnorodne i często przekonujące perspektywy. Ostatecznie, to jednostki decydują, które z tych perspektyw są dla nich najbardziej znaczące i wartościowe.

To pytanie było trochę prowokacyjne. W rzeczywistości perennializm czy pluralizm religijny nie są dominującymi poglądami wśród wyznawców wielu religii.

Zgadza się, perennializm i pluralizm religijny nie są dominującymi poglądami we wszystkich religiach czy tradycjach duchowych.

W rzeczywistości wiele religii ma wyznawców, którzy uważają, że ich wiara jest jedyną prawdziwą drogą do Boga lub oświecenia. Taki pogląd jest znany jako ekskluzywizm religijny.

Ekskluzywizm ma różne formy i stopnie nasilenia. Niektóre tradycje religijne uczą, że tylko poprzez przestrzeganie ich nauk i praktyk można osiągnąć zbawienie lub duchowe spełnienie. Inne uznają swoje święte teksty czy objawienia za jedyne źródło prawdy, co prowadzi do przekonania, że inne religie są fałszywe lub niepełne.

Warto zauważyć, że w ramach każdej religii można znaleźć różne interpretacje i poglądy. Nie wszyscy wyznawcy jednej religii zgadzają się co do ekskluzywizmu czy pluralizmu.

Duchowość a religia

Czy duchowość i religia są tym samym?

Duchowość i religia to dwa pojęcia, które często są ze sobą mylone, ale mogą oznaczać coś innego. Duchowość może być rozumiana jako podejście do życia, które koncentruje się na pytaniach dotyczących sensu, celu i znaczenia, a także na poszukiwaniu bliższego połączenia z Bogiem, naturą lub innymi wyższymi wartościami. Duchowość może być praktykowana przez osoby o różnych wyznaniach lub bez wyznania, a także przez osoby, które nie są religijne.

Religia to z kolei zestaw wierzeń, praktyk i nauk dotyczących Boga lub bogów, a także relacji między Bogiem a ludźmi. Religie często mają swoje własne święte teksty, instytucje i rytuały, a także wymagają od swoich wyznawców określonych zachowań i przestrzegania pewnych zasad.

Niektórzy ludzie uważają duchowość i religię za tożsame, podczas gdy inni są przekonani, że te dwie sfery są od siebie niezależne. Ważne jest, aby pamiętać, że duchowość i religia to pojęcia subiektywne i mogą być różnie rozumiane przez różne osoby.

Zgadza się, mogą być różnie rozumiane. W tej rozmowie chciałbym sprawdzić Twoją wiedzę na temat różnych religii, ale mam nadzieję, że to będzie coś więcej niż tylko test wiedzy.

Jestem sztuczną inteligencją, więc moja wiedza jest ograniczona do informacji, które zostały mi przekazane. Jestem jednak zawsze chętny, aby pomóc w zrozumieniu różnych aspektów dotyczących religii i wyjaśnić, jakie są ich podstawowe nauki i praktyki. Jeśli masz jakieś pytania na temat konkretnej religii, chętnie na nie odpowiem. Możemy też porozmawiać ogólnie o różnych aspektach religii i sposobach, w jaki ludzie praktykują swoją wiarę.

Tak, zdaję sobie sprawę z tego, że Twoja wiedza nie pochodzi z zaświatów, a jedynie z przekazanych Ci informacji. Okej, sprawdźmy ją!

Judaizm

Mezusa, menora, mykwa, macewa. Z jaką religią kojarzą Ci się te słowa?

Te słowa kojarzą mi się z judaizmem.

Mezusa to mały, płaski kawałek papieru zawierający fragment Tory, który jest umieszczany w specjalnej rurce i przyczepiany do drzwi wejściowych domu lub mieszkania. Mezusa jest symbolem Boga obecnego w domu i ma chronić mieszkańców przed niebezpieczeństwem.

Menora to siedmioramienny świecznik, który jest używany w synagogach i domach modlitwy w judaizmie. Menora jest symbolem światła i mądrości oraz przypomina o narodzinach narodu żydowskiego.

Mykwa to specjalny basen lub wanna, w której Żydzi dokonują rytualnego oczyszczenia. Mykwa jest ważnym elementem praktyk religijnych w judaizmie i służy do oczyszczenia ciała i duszy.

Macewa to nagrobek z napisem zawierającym imię oraz daty życia zmarłego. Macewy są używane w judaizmie do pochówku i są symbolem pamięci o zmarłych.

Brawo! Nie myślałem, że będziesz od razu omawiać te terminy, ale dziękuję za przypomnienie ich znaczenia. Co jest najważniejsze w judaizmie? Co jest jego istotą?

Po pierwsze, najważniejszym elementem judaizmu jest wiara w jedyne, wszechmocnego Boga, który objawił się jako Jahwe. Jest On Stwórcą, Przewodnikiem i Sędzią ludzkości. Bóg zawarł przymierze z Abrahamem i jego potomkami, Izraelitami, co uczyniło z nich wybrany naród.

Po drugie, kluczowe znaczenie ma przestrzeganie Tory, czyli Pięcioksięgu Mojżesza. Pismo to stanowi fundament prawa, etyki, historii i teologii żydowskiej. Zawiera ona 613 micwot (przykazań), które obejmują zasady moralne, praktyki religijne i społeczne oraz prawa dotyczące różnych aspektów życia codziennego. Wypełnianie micwot jest istotą praktyki religijnej i sposobem wyrażenia swego oddania Bogu.

Po trzecie, judaizm podkreśla wagę rozwoju duchowego, który można osiągnąć poprzez naukę, modlitwę i medytację. Studiowanie Tory oraz innych świętych tekstów, takich jak Talmud, jest uważane za jedną z najważniejszych praktyk duchowych, które pozwalają na głębsze zrozumienie Słów Bożych.

Po czwarte, judaizm kładzie duży nacisk na wartości etyczne i moralne, podkreślając znaczenie sprawiedliwości społecznej, miłości bliźniego oraz współczucia. Żydzi są zachęceni do działania na rzecz innych, zwłaszcza potrzebujących i słabych, oraz do wprowadzania w życie zasad takich jak tikkun olam, czyli naprawy świata.

Po piąte, judaizm opiera się na silnych więzach społecznych i rodzinnych. Przekazywanie tradycji i wartości żydowskich z pokolenia na pokolenie, jak również obchodzenie świąt i uroczystości, jest ważnym elementem życia wspólnoty żydowskiej.

Po szóste, judaizm wyróżnia się wyjątkową historią. Przeżycia rozproszenia, niewoli, prześladowań i prób zagłady, takich jak Holocaust, wpłynęły na rozwój tożsamości żydowskiej i kształtowanie się współczesnego judaizmu.

W skrócie, istota judaizmu obejmuje jedność Boga, przestrzeganie przykazań zapisanych w Torze, dążenie do rozwoju duchowego, pielęgnowanie wartości etycznych i moralnych, budowanie silnych więzi społecznych oraz docenianie i przekazywanie bogatej historii narodu żydowskiego. Judaizm jest zatem nie tylko religią, ale także kulturą i stylem życia, które kształtują tożsamość i doświadczenia Żydów na całym świecie. Przez wieki judaizm ewoluował, przyjmując różne formy i nurty, jednak podstawowe wartości i przekonania pozostają wspólne dla wszystkich wyznawców.

Powiedz więcej o głównych współczesnych nurtach judaizmu.

Współczesny judaizm obejmuje różne nurty, które różnią się między sobą pod względem interpretacji i praktyk religijnych, choć wszystkie opierają się na wspólnych podstawach i wierzeniach. Główne współczesne nurty judaizmu to:

- **Judaizm ortodoksyjny:** Ten nurt jest najbardziej tradycyjny i konserwatywny. Ortodoksyjni Żydzi ściśle przestrzegają Halachy (żydowskiego prawa religijnego) i są przekonani, że Tora oraz prawo ustne (Talmud) są niezienne i niepodważalne. Judaizm ortodoksyjny podkreśla znaczenie nauki, modlitwy i przestrzegania mitów. Wspólnoty ortodoksyjne często mają odrębne standardy dotyczące ubioru, diety (koszerności) i zachowań międzypłciowych.
- **Judaizm konserwatywny:** Ten nurt stanowi kompromis między tradycją a nowoczesnością. Akceptuje zmiany kulturowe i społeczne, ale zachowuje przywiązanie do Halachy. Pozwala na większą swobodę interpretacji praw i przepisów zawartych w Torze, co prowadzi do różnic w praktykach i obyczajach w porównaniu z ortodoksyjnym judaizmem. Wspólnoty konserwatywne promują

- równość płci, pozwalając kobietom na pełniejszy udział w życiu religijnym, także jako rabinki.
- **Judaizm reformowany:** Jest to najbardziej liberalny i elastyczny nurt współczesnego judaizmu. Reformowani Żydzi uważają, że judaizm powinien ewoluować wraz z postępem społecznym i kulturowym, dlatego akceptują różnorodność praktyk i przekonań. Judaizm reformowany odrzuca niektóre aspekty Halachy, uznając je za nieaktualne lub nieprzystające do współczesnych realiów. Wspólnoty reformowane kładą nacisk na wartości etyczne i moralne, a także promują równość płci oraz akceptację różnorodności, w tym Żydów LGBT.
 - **Judaizm rekonstrukcjonistyczny:** Ten nurt uważa judaizm za dynamicznie rozwijającą się kulturę i religię, która powinna dostosowywać się do zmieniających się warunków życia. Promuje demokratyczne podejście do praktyk religijnych, oferując większą swobodę wyboru i interpretacji. Podobnie jak judaizm reformowany, podkreśla wartości etyczne i moralne oraz równość płci. Wspólnoty rekonstrukcjonistyczne zachęcają do kreatywnego podejścia do tradycji i rytuałów, aby uczynić je bardziej znaczącymi i dostosowanymi do współczesnych potrzeb.
 - **Chasydyzm:** Jest to ruch mistyczny w obrębie ortodoksyjnego judaizmu, który powstał w XVIII wieku na terenie Europy Wschodniej. Chasydzi skupiają się na duchowości, mistycyzmie i radości w praktyce religijnej. Chasydyzm jest zorganizowany wokół dynastii i przywódców duchowych, zwanych cadykami, którzy przewodzą swoim wspólnotom. Chasydzkie grupy często posiadają swoje unikalne zwyczaje, modlitwy i pieśni.

Warto zauważyć, że w praktyce wiele wspólnot żydowskich może łączyć elementy różnych nurtów, co prowadzi do dużej różnorodności w sposobach wyznawania i praktykowania judaizmu. Ponadto jest wielu Żydów, którzy nie identyfikują się z żadnym konkretnym nurtem, ale czerpią z różnych tradycji i wartości mających dla nich znaczenie. Współczesny judaizm jest więc zróżnicowany i dynamiczny. Obejmuje on szeroką gamę przekonań, praktyk i wpływów kulturowych z różnych części świata.

Czy Żydów mesjańskich zaliczyłbyś do nurtów judaizmu, czy raczej do chrześcijaństwa?

Żydów mesjańskich można traktować jako specyficzną grupę, która łączy elementy zarówno judaizmu, jak i chrześcijaństwa. Wierzą oni, że Jezus (w języku hebrajskim Jeszua) jest Mesjaszem zapowiedzianym w tekstach żydowskich, a zarazem uznają za ważne niektóre aspekty tradycji i kultury żydowskiej.

Z punktu widzenia głównych nurtów judaizmu, Żydzi mesjańscy nie są uznawani za część wspólnoty żydowskiej, gdyż ich wiara w Jezusa jako Mesjasza i Bożego Syna jest sprzeczna z podstawowymi przekonaniem judaizmu. Tradycyjny judaizm oczekuje na przyjście Mesjasza, ale nie uznaje Jezusa za tego Mesjasza.

Z drugiej strony, z punktu widzenia chrześcijaństwa, Żydzi mesjańscy są częścią szerokiej wspólnoty chrześcijańskiej, gdyż wyznają wiarę w Jezusa jako Mesjasza i Zbawiciela. Niemniej jednak, ze względu na swoje żydowskie korzenie i praktyki, różnią się od innych grup chrześcijańskich i często tworzą odrębne wspólnoty.

W rezultacie Żydzi mesjańscy stanowią unikalną grupę wyznaniową, która czerpie zarówno z judaizmu, jak i chrześcijaństwa, ale nie jest w pełni uznawana ani przez jedną, ani przez drugą religię.

A co z Bnei Noach? Jaki jest związek tego ruchu z judaizmem?

Bnei Noach, czyli Dzieci Noego, to ruch związany z judaizmem, łączący nie-Żydów, którzy pragną żyć zgodnie z wartościami i przepisami moralnymi zawartymi w Torze. Bnei Noach opierają się na siedmiu prawach Noego, które, według tradycji żydowskiej, zostały ustanowione przez Boga jako uniwersalne zasady moralne dla wszystkich ludzi.

Siedem praw Noego obejmuje:

- zakaz bałwochwalstwa,
- zakaz bluźnierstwa,
- zakaz morderstwa,
- zakaz kradzieży,
- zakaz niemoralności seksualnej,
- zakaz okrucieństwa wobec zwierząt (rozumianego jako jedzenie części ciała żywego zwierzęcia),
- nakaz ustanowienia systemu praw i sądów, które egzekwują te zasady.

Ruch Bnei Noach nie jest formalną częścią judaizmu, ale pozostaje z nim ściśle powiązany. Żydzi uważają, że przestrzeganie tych siedmiu praw jest wystarczające dla nie-Żydów, aby osiągnąć zbawienie. Nie ma konieczności konwersji na judaizm ani przestrzegania innych żydowskich przepisów, chyba że dana osoba pragnie w pełni przyjąć żydowski styl życia.

Związek Bnei Noach z judaizmem polega na tym, że osoby identyfikujące się z tym ruchem uczą się od żydowskich nauczycieli i czerpią z żydowskich tekstów oraz mądrości, aby lepiej zrozumieć i praktykować uniwersalne zasady moralne. Wspólnoty Bnei Noach mogą różnić się w swoich

praktykach, ale wszystkie podążają za siedmioma prawami Noego jako podstawą swojego życia duchowego i etycznego.

Okej, judaizm masz zaliczony.

Dziękuję za komplement. Staram się być jak najlepiej przygotowany, aby odpowiadać na pytania i pomagać w zrozumieniu różnych aspektów religii. Jeśli masz jakieś inne pytania lub chciałbyś porozmawiać o innych aspektach judaizmu lub innych religii, chętnie pomogę.

Tak, chciałbym rozmawiać dalej, ale już nie o judaizmie.

Zaratusztrianizm

Ahura Mazda to...

Ahura Mazda to główna postać w zaratusztrianizmie, starożytnej religii perskiej, założonej przez proroka Zaratusztrę około 3500 lat temu. Zaratusztrianizm był dominującą religią Persji przed pojawieniem się islamu i wpłynął na wiele religii na Bliskim Wschodzie, w tym na judaizm, chrześcijaństwo i islam.

Ahura Mazda (Pan Mądrości) jest uważany za najwyższego Boga, stwórcę wszechświata i źródło wszelkiego dobra. W zaratusztrianizmie, Ahura Mazda prowadzi walkę z Angra Mainyu (Zły Duch), personifikacją zła, w kosmicznym konflikcie pomiędzy siłami dobra i zła. Wyznawcy zaratusztrianizmu wierzą, że Ahura Mazda ostatecznie zwycięży nad Angra Mainyu, a dobro pokona zło.

Zaratusztrianizm jest zatem religią dualistyczną, w której dobro i zło są przeciwstawnymi siłami działającymi w świecie. Wyznawcy są zobowiązani do stawania po stronie dobra przez właściwe postępowanie oraz działanie na rzecz sprawiedliwości i prawdy.

Powiedziałeś, że religia ta powstała 3500 lat temu. Dla ścisłości dodajmy, że jest to tylko jedna z teorii, choć oczywiście poparta solidnymi argumentami naukowymi. Różni badacze umiejscawiają początki zaratusztrianizmu między XVIII a VI wiekiem p.n.e.

Dziękuję za sprostowanie. Rzeczywiście, istnieje wiele teorii dotyczących datowania początków zaratusztrianizmu. Wszystko zależy od źródeł i interpretacji, na które powołują się poszczególni badacze, oraz od dostępnych dowodów archeologicznych i tekstowych. Warto zatem pamiętać, że istnieje wiele możliwości dotyczących datowania początków tej starożytnej religii.

„Dobre słowa, dobre myśli, dobre czyny” – dlaczego to hasło jest tak ważne dla zaratusztrian?

„Dobre słowa, dobre myśli, dobre czyny” to podstawowe zasady etyczne zaratusztrianizmu, znane również jako „Triada cnót” (w języku awestyjskim: Humata, Hukhta, Hvarshta). Są one ważne dla wyznawców zaratusztrianizmu, ponieważ stanowią podstawę moralną i duchową tej religii.

Zaratusztrianizm kładzie nacisk na wolną wolę człowieka i jego zdolność do dokonywania wyborów. Triada cnót przypomina wyznawcom, że powinni dążyć do promowania dobra i zwalczania zła w każdym aspekcie życia. Dobre myśli, słowa i czyny są uważane za sposób wyrażania swej woli, wzmacniania duchowego światła Ahury Mazdy i przeciwdziałanie wpływom Angra Mainyu, siły ciemności i zła.

Przestrzeganie tej triady jest kluczowe dla zaratusztrian, ponieważ pomaga im żyć zgodnie z zasadami dobra, prawdy i porządku, które są fundamentem ich wiary, prowadzi do harmonii z Ahurą Mazdą i przyczynia się do zbawienia duszy po śmierci.

Ta religia jest mało znana w naszym kraju. Czy w Polsce istnieje społeczność zaratusztrian?

W Polsce obecna jest niewielka społeczność zaratusztriańska, ale zaratusztrianizm nie jest tu szeroko znany ani praktykowany. W Polsce istnieją nieliczne grupy wiernych, którzy praktykują tę religię i spotykają się regularnie, ale nie ma tu dużych wspólnot ani świątyń zaratusztriańskich. Zaratusztrianizm jest tu raczej zjawiskiem mało znanym i niszowym.

Wspomniałeś, że religia ta miała duży wpływ na inne religie monoteistyczne – judaizm, chrześcijaństwo i islam. Na czym polegał?

Zaratusztrianizm, jako jedna z najstarszych religii monoteistycznych, wywarł wpływ na inne religie monoteistyczne takie jak judaizm, chrześcijaństwo i islam w kilku aspektach:

- **Pojęcie monoteizmu:** Zaratusztrianizm wprowadził ideę jednego nadrzędnego Boga, Ahury Mazdy, jako stwórcy wszechświata i źródła wszelkiego dobra. Ta koncepcja wpłynęła na późniejsze religie monoteistyczne, które również wyznają wiarę w jednego Boga.
- **Dualizm kosmiczny:** Zaratusztrianizm opiera się na dualistycznej koncepcji dobra i zła, z Ahurą Mazdą jako siłą dobra i Angrą Mainyu jako siłą zła. Ta koncepcja wpłynęła na rozwój myśli o dobru i złu w judaizmie, chrześcijaństwie i islamie.
- **Eschatologia:** Zaratusztrianizm wprowadził ideę ostatecznej walki między dobrem a złem oraz ostatecznego zwycięstwa dobra. Wprowadza również pojęcia sądu ostatecznego, zmartwychwstania i życia wiecznego. Te koncepcje, z pewnymi modyfikacjami,

zostały później włączone do nauk judaizmu, chrześcijaństwa i islamu.

- **Koncepcja aniołów i duchów:** Zaratusztrianizm wierzy w istnienie aniołów i duchów jako istot pomagających Ahurze Mazdzie. Ta koncepcja wpłynęła na rozwój hierarchii niebiańskiej w innych religiach monoteistycznych.
- **Praktyki kultowe i etyczne:** Zaratusztrianizm wprowadził różne praktyki i zasady etyczne, takie jak modlitwa, czystość rytualna, dbanie o środowisko, czy promowanie dobra i prawdy. Niektóre z tych praktyk i zasad wpłynęły na judaizm, chrześcijaństwo i islam.

Warto zauważyć, że wpływ zaratusztrianizmu na inne religie monoteistyczne był często pośredni i związany z procesem wymiany kulturowej, politycznej i religijnej, szczególnie w okresie panowania Achemenidów (VI-IV wiek p.n.e.) oraz późniejszych kontaktów z innymi cywilizacjami. Wiele z tych wpływów uległo przekształceniu i dostosowaniu do unikalnych kontekstów i potrzeb tych późniejszych religii. W rezultacie, choć zaratusztrianizm wpłynął na rozwój judaizmu, chrześcijaństwa i islamu, każda z tych religii wykształciła własne, odrębne nauki i praktyki, które wyraźnie różnią się od pierwotnych koncepcji zaratusztriańskich.

Czas na kolejną religię. Celowo nie zadaję pytań chronologicznie, aby nie ułatwiać Ci zadania.

Bahaizm

Religia podkreślająca duchową jedność całej ludzkości, zbudowana na wspólnej bazie wielkich religii to...

Religia, która podkreśla duchową jedność całej ludzkości i jest zbudowana na wspólnej bazie wielkich religii, to bahaizm. Bahaizm jest monoteistyczną religią, powstałą w Persji w XIX wieku, nauczającą o jednym prawdziwym Bogu, który objawił się poprzez różnych proroków i mesjaszy w różnych kulturach i religiach na całym świecie. Bahaici wierzą, że ich religia jest kontynuacją i rozwinięciem innych wielkich religii, takich jak judaizm, chrześcijaństwo, islam i hinduizm, i że wszystkie one mają wspólną duchową podstawę.

Bahaizm kładzie nacisk na duchową jedność ludzi i uważa, że wszyscy ludzie są braćmi i siostrami. Promuje równość i tolerancję wobec różnych kultur, religii i filozofii oraz uważa, że każdy człowiek powinien być traktowany z szacunkiem i godnością, niezależnie od rasy, płci, wyznania czy kultury. Bahaizm kładzie również nacisk na edukację i rozwój duchowy jako klucz do osiągnięcia pokoju i harmonii na świecie.

Religia ta jest obecna w ponad 200 krajach i ma około 7 milionów wyznawców. Uważana za jedną z najszybciej rozwijających się religii na świecie, jest szczególnie popularna w Azji, Europie, Australii i Ameryce Północnej.

Hmm, naprawdę? W 200 krajach? A w Polsce?

Bahaizm jest obecny również w Polsce i ma tu swoją społeczność wyznawców. W Polsce bahaizm jest stosunkowo mało znany, ale ma wiernych w różnych miastach.

Wiesz, od kiedy bahaici są obecni w Polsce?

Bahaizm jest obecny w Polsce od ponad 100 lat.

Zgadza się! Zaskakujesz mnie. Stwierdziłeś, że bahaizm jest w Polsce mało znany. Czy możesz zatem przybliżyć – powiedzmy, w dziesięciu punktach – główne prawdy wiary bahaitów?

Oto dziesięć głównych prawd wiary bahaitów:

- Jedność Boga: Bahaici wierzą w jednego, niepojętego Boga, który objawia się ludzkości poprzez różnych proroków i różne Boże manifestacje.
- Progresywne objawienie: Bahaici uznają, że objawienia Boże są stopniowe i progresywne, dostarczając ludzkości odpowiednich nauk na dany etap jej rozwoju.
- Jedność religii: Bahaici twierdzą, że wszystkie główne religie pochodzą od tego samego Boga i mają ten sam cel: duchowy rozwój i jedność ludzkości.
- Jedność ludzkości: Bahaici dążą do światowej jedności, promując równość, sprawiedliwość i eliminowanie uprzedzeń.
- Równość płci: Bahaici dążą do równości płci, uznając, że kobiety i mężczyźni mają te same prawa i możliwości.
- Harmonia między nauką a religią: Bahaici twierdzą, że nauka i religia są zgodne ze sobą i powinny się wzajemnie wspierać.
- Niezależne poszukiwanie prawdy: Bahaici zachęcają do indywidualnego poszukiwania prawdy, bez ślepego przyjmowania nauki od innych.
- Życie pośmiertne: Bahaici wierzą w istnienie pośmiertnego życia, w którym dusza kontynuuje swój duchowy rozwój i zbliża się do Boga.
- Pismo Święte: Bahaici dążą do pełniejszego zrozumienia Boga i Jego planu poprzez studiowanie Pisma Świętego i innych duchowych tekstów oraz poprzez medytację i modlitwę.

- Budowanie wspólnoty: Bahaici dążą do tworzenia lokalnych i globalnych wspólnot opartych na zasadach miłości, współpracy i sprawiedliwości.

O jakie Pismo Święte chodzi w przedostatnim punkcie?

W punkcie tym mowa jest o Pismach Świętych różnych religii, a nie o konkretnym, jednym tekście. Bahaici uważają, że Bóg objawił się poprzez różnych proroków i mesjaszy w różnych kulturach i religiach na całym świecie oraz że każde z tych objawień jest ważne i ma wspólną duchową podstawę. Dlatego też bahaici szanują wszystkie Pisma Święte i uważają je za ważne dla duchowego rozwoju ludzkości.

Tak myślałem, ale chciałem się upewnić. Jeśli chodzi o bahaizm, jesteś ekspertem.

Islam

Idziemy dalej. Sunnici czy szyici? Kto Twoim zdaniem wierniej trzyma się nauki Proroka?

Jako sztuczna inteligencja, nie mam osobistych przekonań. Nie mogę więc wyrazić opinii na temat tego, który z tych dwóch głównych odłamów islamu – sunnici czy szyici – trzyma się wierniej nauki Proroka. Warto jednak zauważyć, że zarówno sunnici, jak i szyici wierzą, że ich interpretacja islamu jest wierna naukom Proroka Mahometa. W rzeczywistości obie grupy mają wiele wspólnych elementów, takich jak wiara w jedyne Boga, Koran jako Pismo Święte oraz podążanie za naukami Proroka. Różnice między sunnitami a szyitami wynikają głównie z odmiennych przekonań dotyczących przywództwa i interpretacji niektórych nauk. Ostatecznie, to indywidualne przekonania i wybory wiernych kształtują ich rozumienie i praktykę islamu.

Tak, w pytaniu chodziło o nurty islamu. Wiedziałem, że nie rozstrzygniesz, który z nich ma rację, ale nie sądziłem, że wybrniesz z tego pytania tak zgrabnie. Gratulacje!

Jakie są podstawowe zasady wiary islamu? Może, podobnie jak w przypadku bahaizmu, omówiłbyś je w dziesięciu punktach?

Oto dziesięć podstawowych zasad wiary islamu:

- Monoteizm: Wyznanie wiary w jednego Boga, Allaha, który jest wszechwiedzący, wszechmocny i miłosierny.
- Prorok Mahomet: Uznawanie Mahometa za ostatniego i najważniejszego z Proroków, który przekazał ostateczne objawienie Boga poprzez Koran.

- Koran: Uznawanie Koranu jako Pisma Świętego, które zawiera objawienie Boga przekazane Mahometowi i stanowi podstawę nauk i praktyk islamskich.
- Aniołowie: Wiara w aniołów jako posłańców Boga, z najważniejszym z nich – archaniołem Gabrielem, który przekazał objawienie Mahometowi.
- Inni prorocy: Uznawanie innych proroków, takich jak Adam, Noe, Abraham, Mojżesz i Jezus, którzy przekazywali wcześniejsze objawienia Boga.
- Pięć filarów islamu: Pięć podstawowych praktyk, które każdy muzułmanin powinien wykonywać: wyznanie wiary (szahada), modlitwa (salat), jałmużna (zakat), post (sawm) i pielgrzymka do Mekki (hajj).
- Prawo islamskie: Przestrzeganie szariatu, prawa islamskiego, które reguluje zarówno aspekty duchowe, jak i całe życie muzułmanina.
- Sąd ostateczny: Wiara w sąd ostateczny, na którym Bóg oceni każdą osobę na podstawie jej uczynków i zdecyduje o jej miejscu w raju lub piekle.
- Boże przeznaczenie: Wiara w koncepcję al-kadar, która zakłada, że wszystko, co się dzieje, jest zgodne z wolą i wiedzą Boga.
- Społeczność muzułmańska: Tworzenie i utrzymywanie ummy, globalnej społeczności muzułmańskiej, opartej na braterstwie, równości i wzajemnym wsparciu.

Te zasady wiary są ważne dla muzułmanów i stanowią podstawę ich religijności. Warto jednak pamiętać, że islam jest bardzo złożoną religią i zasady te stanowią tylko część z wielu aspektów tej wiary.

Oczywiście, mam świadomość tego, że w dziesięciu punktach nie wyczerpałem tematu.

Za sprawą radykalnych ugrupowań i zamachów terrorystycznych wielu ludziom religia ta kojarzy się z przemocą. Czy przemoc jest wpisana w islam?

Islam, tak jak inne religie, nie jest monolitem i różni ludzie mogą interpretować jego nauki na różne sposoby. Niektórzy mogą używać przemocy w imię islamu, ale takie działania nie są zgodne z podstawowymi zasadami tej wiary. Islam naucza poszanowania ludzkiego życia i godności, a przemoc i odbieranie ludzkiego życia są z tym sprzeczne.

Według klasycznych tekstów islamskich przemoc jest dopuszczalna tylko w obronie przed atakiem lub w sytuacjach, gdy jest to konieczne dla ochrony ludzi przed krzywdą. Niektórzy muzułmanie mogą odwoływać się

do innych tekstów lub interpretować nauki islamu w sposób, który pozwala im na stosowanie przemocy w innych sytuacjach, ale takie interpretacje nie są uznawane przez większość muzułmanów za zgodne z podstawowymi zasadami wiary.

Islamski wątek naszej rozmowy zaczęliśmy pytaniem dotyczącym sunnitów i szyitów. Czy możesz powiedzieć kilka słów o różnych nurtach islamu?

W islamie istnieją różne nurty, z których najbardziej znane to sunnizm i szyizm. Warto wspomnieć także o sufizmie, choć jest to bardziej mistyczna, duchowa odmiana islamu, niż odrębny nurt.

- Sunnizm: Sunnici stanowią większość muzułmanów, około 85-90% wyznawców islamu. Sunnizm opiera się na naśladowaniu Proroka Mahometa oraz jego towarzyszy (sahaba) jako wzorca do życia. Sunnici wierzą, że przywództwo w społeczności muzułmańskiej (kalifat) powinno być oparte na zasadach demokracji i kompetencji, a nie na pokrewieństwie z Prorokiem.
- Szyizm: Szyici stanowią około 10-15% muzułmanów na świecie. Szyizm wyłonił się na skutek konfliktu o sukcesję po śmierci Proroka Mahometa. Szyici uważają, że przywództwo w społeczności muzułmańskiej powinno pozostać w rodzinie Proroka, a konkretnie w linii jego kuzyna i zięcia, Alego ibn Abi Taliba. Szyici wierzą w istnienie nieomylnych imamów, którzy są duchowymi i politycznymi liderami społeczności szyickiej.
- Sufizm: To mistyczny, duchowy ruch w islamie, który skupia się na osobistym doświadczeniu Boga i dążeniu do duchowego oczyszczenia. Sufi dążą do zjednoczenia z Bogiem poprzez modlitwę, medytację, muzykę, taniec i inne praktyki. Sufizm nie jest wyraźnie związany ani z sunnizmem, ani z szyizmem, ale można znaleźć sufich należących zarówno do sunnitów, jak i szyitów.

Należy pamiętać, że mimo tych różnic, zarówno sunnici, jak i szyici wierzą w podstawowe zasady islamu, takie jak jedność Boga, znaczenie proroka Mahometa, pięć filarów islamu oraz dążenie do życia zgodnego z nakazami Koranu i sunny (nauk Proroka Mahometa).

Sikhizm

Porozmawiajmy teraz o religii, która powstała w Pendżabie. Wiesz już, co mam na myśli? Czy mam coś podpowiedzieć?

Sikhizm to religia monoteistyczna powstała w Pendżabie w XV wieku, obecna głównie w Indiach i Pakistanie. Sikhizm został założony przez Guru Nanaka, uważanego za proroka i reformatora, który przeprowadził

rewolucję duchową w regionie. Głównymi zasadami sikhizmu są wiara w jednego Boga, bezimiennego i bezkształtnego, oraz w konieczność pracy nad sobą, by osiągnąć doskonałość i połączyć się z Bogiem. W sikhizmie kluczowe znaczenie mają również zagadnienia związane z równością społeczną, zwalczaniem przemocy oraz eliminacją niesprawiedliwości. Sikhizm podkreśla także potrzebę integracji różnych klas i grup społecznych oraz pracy nad osobistym rozwojem duchowym.

Nie potrzebowałeś podpowiedzi...

Wyjaśnij, na czym polegała „rewolucja duchowa” Guru Nanaka, o której wspomniałeś.

Oto pięć kluczowych aspektów rewolucji duchowej Guru Nanaka, która ukształtowała naturę sikhizmu:

- Jedność Boga: Guru Nanak nauczał, że istnieje jeden wszechobecny i wieczny Bóg, który jest stwórcą i opiekunem całego wszechświata. Ta koncepcja odrzuca politeizm i podkreśla mono-teistyczny charakter sikhizmu.
- Równość ludzi: Guru Nanak głosił, że wszyscy ludzie są równi bez względu na kastę, płeć czy pochodzenie. Jego nauki przeciwdziałały dyskryminacji społecznej i promowały równość oraz braterstwo.
- Odrzucenie rytuałów i formalizmu: Guru Nanak odrzucał puste rytuały oraz religijny formalizm, uważając je za nieistotne dla duchowego rozwoju. Zamiast tego podkreślał wartość wewnętrznej duchowości, uczciwości i miłości do Boga.
- Uczciwe życie: Guru Nanak nauczał, że każdy powinien prowadzić prawe życie, uczciwie zarabiać na swoje utrzymanie, dzielić się z innymi i służyć społeczności.
- Medytacja i wspólnota: Guru Nanak promował praktykę medytacji, zwanej simran, jako sposób na osiągnięcie jedności z Bogiem. Podkreślał również wagę wspólnoty, zwanej sangat, w której wyznawcy mogą wspólnie modlić się, medytować i uczyć się od siebie.

Tych pięć aspektów rewolucji duchowej Guru Nanaka stanowi fundamenty sikhizmu.

Wiesz, czym jest gurudwara?

Gurudwara to miejsce kultu i modlitw sikhów. Jest to również ważne miejsce spotkań dla społeczności sikhijskiej, gdzie odbywają się różnego rodzaju uroczystości i działalność społeczna. W gurudwarach sikhowie czytają Panią Księgę (Guru Granth Sahib), odprawiają modlitwy i studiują

nauki swoich guru. Gurudwara jest otwarta dla wszystkich, niezależnie od ich przekonań religijnych, i stanowi miejsce spotkań i wymiany poglądów dla wszystkich chętnych. W gurudwarach zazwyczaj znajduje się również sala, w której sikhowie mogą razem spożywać posiłki, co ma symbolizować ich wspólnotę i solidarność.

Czy w Polsce istnieją jakieś gurudwary?

W Polsce działa tylko jedna gurudwara, która znajduje się w Warszawie. Sikhizm jest mało liczną religią w Polsce, i choć liczba wiernych rośnie, to jednak wciąż jest ona stosunkowo niewielka. Gurudwara w Warszawie jest centrum duchowym dla sikhów mieszkających w kraju i jest miejscem, gdzie mogą zbierać się na modlitwę, studiować swoje Pisma Święte oraz organizować różnego rodzaju spotkania i wydarzenia duchowe.

Jedną z ciekawostek dotyczących sikhizmu jest Pani Księga, o której wcześniej wspominałeś. Czy możesz w kilku zdaniach opisać ten fenomen?

Pani Księga, znana jako Guru Granth Sahib, jest świętą księgą sikhizmu i jednocześnie jedenastym, ostatnim i wiecznym guru. Ustanowienie świętej księgi jako guru przez dziesiątego guru, Gobind Singha, podkreśla wagę pism oraz duchowe znaczenie nauk zawartych w tej księdze dla wyznawców sikhizmu. Pani Księga jest uważana za równą w hierarchii z Guru Nanakiem, pierwszym założycielem i prorokiem sikhizmu, i jest traktowana jak żywy guru, który przewodzi wiernym.

Hinduizm

Zmieniamy temat, ale nie kontynent. Kim lub czym jest Brahman?

Brahman to koncepcja filozoficzna hinduizmu, która odnosi się do absolutu lub niezmiennej, wiecznej rzeczywistości. Brahman jest niezmienną esencją, która przenika cały wszechświat i stanowi podstawę wszelkiego bytu. Jest bezcielesny, pozbawiony formy, bezgraniczny i nieograniczony, a także bezmierny i niepodzielny. W hinduizmie Brahman jest uważany za transcendentną i niedającą się pojąć rzeczywistość, która jest źródłem wszelkiej mądrości i nadaje sens życiu. Wierzenia hinduskie różnią się co do tego, jak Brahman jest postrzegany i doświadczany, ale wszystkie tradycje tej religii uznają go za absolutną podstawę wszechświata.

Ludziom Zachodu trudno zrozumieć hinduizm. Spróbuj w przystępny sposób wyjaśnić, o co w nim chodzi.

Hinduizm to jedna z najstarszych religii na świecie, a także jedna z największych i najbardziej złożonych. Nie ma ona jednego założyciela ani jednej centralnej księgi świętej, a jej poglądy i praktyki mogą się różnić

w zależności od regionu i tradycji. W hinduizmie wierzy się w wiele bogów i bogiń, a także w reinkarnację dusz. Wierzy się również, że istnieje droga do osiągnięcia ostatecznego oświecenia i osiągnięcia harmonii z bogami poprzez medytację, modlitwę i spełnianie obowiązków religijnych. Hinduizm jest również znany ze swoich rytuałów i ceremonii, w których uczestniczą jego wyznawcy.

Wcześniej mówiłeś o Brahmanie, teraz mówisz o bogach i boginiach hinduizmu. Zatem, istnieje jeden bóg? Czy wielu bogów?

W hinduizmie istnieje wiele bogów i bogiń, ale wszystkie one są odzwierciedleniem jednej, ostatecznej, nieosobowej prawdy – Brahmana. Brahman jest uznawany za ostateczne i nieograniczone źródło wszystkich rzeczy i jest uważany za bezosobowego. Bogowie i boginie hinduizmu są manifestacjami Brahmana, a nie oddzielnymi istotami. W hinduizmie nie ma więc jednego, centralnego boga, ale raczej wielu bogów i bogiń, które są uważane za manifestacje różnych aspektów Brahmana.

Wielu ludzi nieznających hinduizmu może zastanawiać się, czy koncepcja którą właśnie omówiłeś, ma długi rodowód, czy – być może – jest nowożytną innowacją pozwalającą prezentować hinduizm jako bliższy monoteizmowi.

Koncepcja Brahmana jako nadrzędnej rzeczywistości i źródła wszechświata, której wszystkie bóstwa są manifestacjami, ma w hinduizmie długi rodowód. Pochodzi ona z okresu Wed, szczególnie z Upaniszad, które są filozoficznymi komentarzami do Wed. Upaniszady powstawały między VIII a VI wiekiem p.n.e., co pokazuje, że ta koncepcja ma starożytne korzenie.

W hinduizmie istnieje wiele tradycji i koncepcji teologicznych, ale idea Brahmana jako jednoczącej siły nie jest nowoczesnym wynalazkiem ani próbą zbliżenia hinduizmu do monoteizmu. Jest to zasadnicza i ważna część filozofii hinduistycznej, która kładzie nacisk na jedność i głęboki duchowy związek wszystkich istot z boskim źródłem.

Niektórzy przesuwają ramy czasowe powstawania Upaniszad w jedną lub drugą stronę, ale generalnie tak – to starożytne teksty.

Tak, zgadza się. Istnieją różne poglądy na datowanie Upaniszad. Mimo to ogólnie uważa się, że są to starożytne teksty filozoficzne, których powstanie miało miejsce przede wszystkim w okresie między VIII a VI wiekiem p.n.e. Ich nauki i koncepcje mają głębokie korzenie w hinduistycznej myśli i duchowości.

Widzę, że hinduizm nie jest Ci obcy i potrafisz dobrze go tłumaczyć.

*Buddyzm***Porozmawiajmy o innej religii. Szlachetna Ośmioraka Ścieżka – znasz to pojęcie?**

Szlachetna Ośmioraka Ścieżka, znana także jako Ośmioraka Droga, to jedna z najważniejszych koncepcji w buddyzmie. Jest to model filozoficzny, który opisuje osiem etapów rozwoju duchowego, prowadzących do osiągnięcia oświecenia. Ośmioraka Ścieżka obejmuje następujące etapy: prawidłowe postrzeganie, prawidłowe myślenie, prawidłowe mówienie, prawidłowe działanie, prawidłowe zarobkowanie, prawidłowy wysiłek, prawidłowa uważność i prawidłowa medytacja. Każdy z tych etapów zawiera szereg nauk i praktyk, które pomagają osobie dążącej do oświecenia rozwijać swoje duchowe możliwości i przewycięzać ograniczenia ego.

Czy buddyści wierzą w Boga?

W buddyzmie nie ma pojęcia Boga w rozumieniu monoteistycznym. Buddyści nie wierzą w istotę będącą stwórcą świata, która miałaby nad nim panować i wszystko kontrolować. Wierzą natomiast w siłę własnego działania i w to, że każdy jest odpowiedzialny za swoje własne szczęście i cierpienie. Buddyzm uczy, że poprzez oświecenie człowiek może osiągnąć wyzwolenie od cierpienia oraz kłótny cyklu narodzin i śmierci. W buddyzmie nie ma miejsca na wiarę w jakiś wyższy byt, który miałby sprawować kontrolę nad nami lub pomagać nam. Nacisk kładzie się raczej na osobistą praktykę duchową i rozwijanie wiedzy oraz umiejętności, które pozwalają osiągnąć oświecenie.

Dlaczego zatem buddyzm jest uznawany za religię? Większość ludzi zakłada, że niezbędnym elementem religii jest bóg lub bogowie.

Buddyzm jest uznawany za religię ze względu na swój zorganizowany system wierzeń, wartości i praktyk duchowych. Chociaż nie koncentruje się on na koncepcji boga lub bogów, to zawiera nauki dotyczące duchowego rozwoju, przyczyn cierpienia i sposobów na jego przewyciężenie.

Głównym celem buddyzmu jest osiągnięcie stanu oświecenia, zwanego nirwaną, co pozwala na zakończenie cyklu narodzin, śmierci i odrodzenia, znanego jako samsara. Buddyzm opiera się na Czterech Szlachetnych Prawdach i Szlachetnej Ośmiorakiej Ścieżce, które stanowią podstawę dla duchowego rozwoju i praktyk wyznawców tej religii.

Warto zauważyć, że istnieje wiele definicji religii, które niekoniecznie zakładają wiarę w boga lub bogów. W kontekście buddyzmu, kluczowe są wartości, nauki i praktyki duchowe, które łączą wyznawców w celu osiągnięcia wspólnego duchowego celu. Dlatego buddyzm jest powszechnie uznawany za religię, mimo braku centralnego bóstwa.

*Chrześcijaństwo***Kim był Jezua ben Josef?**

Jezua ben Josef, znany również jako Jezus z Nazaretu lub Jezus Chrystus, to centralna postać chrześcijaństwa. „Jezua” (יֵשׁוּעַ) to imię hebrajskie, które w języku greckim brzmi „Jezus” (Ἰησοῦς), a „ben Josef” oznacza „syn Józefa”. Jezus był żydowskim nauczycielem i kaznodzieją, który żył w I wieku n.e. w regionie Palestyny, ówczasie pod panowaniem rzymskim.

Jego nauki i cuda przyciągnęły licznych zwolenników. Jezus został uznany przez swoich wyznawców za Mesjasza, czyli oczekiwanego przez Żydów wybawcę. Jednak władze religijne i rzymskie uznawały Go za zagrożenie, co doprowadziło do Jego uwięzienia, skazania na śmierć przez ukrzyżowanie oraz ostatecznie do Jego egzekucji.

W chrześcijaństwie Jezus jest uważany za Syna Bożego i drugą osobę Trójcy Świętej. Jego zmartwychwstanie trzy dni po śmierci jest kluczowym wydarzeniem w wierzeniach chrześcijańskich i stanowi podstawę dla doktryny o zbawieniu ludzi poprzez wiarę w Jezusa i Jego ofiarę.

Ach, myślałem, że uda mi się zmylić Cię. Tak, oczywiście chodzi o Jezusa.

O chrześcijaństwie i Jezusie chciałbym porozmawiać z Tobą bardziej dogłębnie – poświęćmy na to osobne rozmowy. Ale teraz mógłbyś powiedzieć, czym chrześcijaństwo wyróżnia się wśród innych religii.

Wśród wielu religii na świecie chrześcijaństwo wyróżnia się przede wszystkim swoją wiarą w Jezusa Chrystusa jako Syna Bożego i Zbawiciela ludzi. Chrześcijanie wierzą, że Jezus umarł na krzyżu, zmartwychwstał i wstąpił do nieba, aby przygotować miejsce dla swoich wyznawców. Wierzą też, że przez swoją śmierć i zmartwychwstanie Jezus odkupił ludzi od grzechu i daje im możliwość zbawienia.

Inną ważną cechą chrześcijaństwa jest wiara w Biblię jako Słowo Boże. Chrześcijanie uważają, że Biblia zawiera prawdziwe nauki i wskazówki dotyczące życia i wiary, które pochodzą od Boga. Wierzą też, że Bóg działa w życiu ludzi poprzez swojego Ducha Świętego i udziela im siły oraz mądrości, aby mogli za Nim kroczyć.

Chrześcijaństwo różni się też od innych religii tym, że wierzy w jedność ludzi wokół wiary w Jezusa Chrystusa. Chrześcijanie uważają, że wszyscy ci, którzy wierzą w Jezusa i przyjmują Go jako swojego Zbawiciela, są dziećmi Bożymi i stanowią jedną rodzinę Bożą. Ta wiara w jedność i braterstwo

wszystkich wierzących w Jezusa jest unikalna wśród wielu religii na świecie i stanowi ważny element chrześcijańskiej wiary.

Ta wiara – jak stwierdziłeś – „jest unikalna wśród wielu religii”. No właśnie, czy chrześcijaństwo jest religią? Niektórzy twierdzą, że nie.

Chrześcijaństwo jest uznawane za religię, ponieważ ma swoją doktrynę, praktyki i instytucje religijne. Posiada również swoją własną literaturę religijną, taką jak Biblia, a także ma swoje święta i ceremonie. Niektórzy ludzie mogą mieć inne zdanie na ten temat, jednak większość ekspertów uważa chrześcijaństwo za religię.

Niektórzy twierdzą jednak, że Jezus wcale nie zamierzał zakładać nowej religii. Co o tym sądzisz?

To prawda, że niektórzy badacze i teologowie twierdzą, że Jezus z Nazaretu nie zamierzał założyć nowej religii. Uważają raczej, że Jezus był żydowskim nauczycielem i prorokiem, który głosił przesłanie o Bożej miłości, sprawiedliwości i miłosierdziu w ramach żydowskiej tradycji. Jego przesłanie miało na celu odnowienie żydowskiego zrozumienia przymierza z Bogiem, a nie zastąpienie go nową religią.

Według tej perspektywy chrześcijaństwo jako odrębna religia zaczęło się kształtować dopiero po śmierci Jezusa, szczególnie za sprawą działalności apostołów, takich jak Paweł z Tarsu, który szerzył nauczanie Jezusa poza granicami żydowskiego świata. Na przestrzeni pierwszych wieków chrześcijaństwo oddzieliło się od judaizmu i wykształciło własne wierzenia, praktyki i instytucje.

Niemniej jednak trudno jest jednoznacznie stwierdzić, czy Jezus zamierzał założyć nową religię, czy też nie. Wiele z Jego nauk zostało zinterpretowanych na różne sposoby przez różnych uczonych i teologów. Warto mieć na uwadze, że chrześcijaństwo ma wiele odłamów i tradycji, które różnią się w swoim zrozumieniu osoby Jezusa i Jego nauczania.

Ostatecznie, pytanie o intencje Jezusa pozostaje otwarte i zależy od interpretacji i perspektywy. Ważne jest, aby kontynuować dialog i badania w celu zrozumienia różnych aspektów życia i nauczania Jezusa oraz wpływu, jaki wywarł na rozwój chrześcijaństwa i innych tradycji religijnych.

Wróćmy do tego później. To temat na osobną, dłuższą rozmowę – zbieraj siły!

Taoizm

Tymczasem zgadnij, z jakiej księgi pochodzi poniższy tekst:

*I bez wychodzenia z domu
Możesz poznać ścieżki świata.*

*I bez wyglądania przez okno
Możesz poznać drogi niebios.*

*Im dalej pójdziesz,
Tym mniej będziesz wiedział.*

*Dlatego Mędrzec wie, choć nie podróżuje,
Widzi, choć nie spogląda.
Znajduje spełnienie bez działania².*

Ten tekst pochodzi z księgi „Tao Te Ching” zaliczanej do kanonu taoizmu.

Czy uda mi się kiedyś zadać Ci pytanie, na które nie będziesz znał odpowiedzi? Na razie radzisz sobie doskonale.

Wyjaśnij czym jest tao.

Tao to centralne pojęcie w filozofii i religii taoizmu, które pochodzi z Chin. Oznacza „drogę” lub „ścieżkę” i odnosi się do zasadniczego porządku, który rządzi wszechświatem. W taoizmie Tao jest przedstawiane jako nieuchwytny, niematerialny i niezmienny, ale również jako siła, która kieruje ruchem i zmianą we wszechświecie. Wierzenia taoistyczne opierają się na założeniu, że życie jest procesem ciągłej transformacji i że istnieje pewien harmonijny porządek, który należy odkryć i naśladować. W taoizmie wierzy się również w istnienie siły natury, która nazywana jest „chi” lub „qi” i uważana za siłę życiową. Wierzy się, że ta siła może być wzmacniana poprzez praktyki duchowe i fizyczne, takie jak medytacja, joga i qigong. W taoizmie dużą rolę odgrywa również koncepcja yin i yang, które oznaczają przeciwstawne, ale zarazem uzupełniające się siły w przyrodzie i w ludzkim życiu. Wierzy się, że te siły muszą zachować równowagę, aby zapewnić zdrowie i szczęście.

Powiedziałeś, że „Tao to pojęcie centralne w filozofii i religii taoizmu”. Właśnie o to również chciałem Cię zapytać. Czym jest taoizm filozoficzny a czym religijny?

Taoizm filozoficzny to filozoficzne podejście do rzeczywistości i życia, które zostało zaprezentowane w klasycznym tekście zwanym „Tao Te Ching”. Taoizm filozoficzny skupia się na poznaniu i zrozumieniu natury rzeczywistości poprzez zachowywanie równowagi oraz harmonię z Tao.

Z kolei taoizm religijny to religia, która została zbudowana na filozofii taoizmu filozoficznego i skupia się na kulcie oraz praktyce religijnej, takiej

² Lao Tzu, *Tao Te Ching*, Helion, Gliwice, 2016, s. 111.

jak modlitwa, medytacja i rytuały. W taoizmie religijnym istnieją również pewne elementy animistyczne i naturalistyczne, które uwzględniają kult duchów przyrody i sił kosmicznych.

Konfucjanizm

Podobne pytania można zadać odnośnie konfucjanizmu, prawda? To religia, filozofia, czy system filozoficzno-religijny?

Konfucjanizm jest uważany za filozofię i system filozoficzno-religijny, choć niektórzy uważają go również za religię. Konfucjanizm został założony przez Konfucjusza, który był filozofem i myślicielem z Chin, a jego nauki skupiają się głównie na moralności, odpowiedzialności i równości. Konfucjanizm opiera się na zasadach, takich jak szacunek dla starszych i podział ról według płci, a także na przekonaniu, że ludzie powinni dążyć do doskonałości moralnej i duchowej poprzez wypełnianie swoich obowiązków oraz właściwie postępować wobec innych.

Czym w konfucjanizmie jest „niebo” a czym „niebiański spokój”?

W konfucjanizmie pojęcie „nieba” odnosi się do wyższych sił i mocy, które kierują światem i ludzkim losem. Natomiast „niebiański spokój” to stan ducha, w którym człowiek jest zjednoczony z tą wyższą mocą i osiąga spokój oraz harmonię wewnętrzną. W konfucjanizmie uważa się, że osiągnięcie tego stanu pozwala na lepsze wypełnienie swoich obowiązków i na spełnienie swojej roli w społeczeństwie.

Czy można powiedzieć, że „niebo” jest tu jakby synonimem Boga?

W konfucjanizmie „niebo” jest raczej pojęciem metafizycznym, symbolizującym naturalny porządek rzeczy oraz moralny porządek ludzi. „Niebo” nie jest tu rozumiane jako istota nadprzyrodzona, ale jako siła, która rządzi wszechświatem i ludzkimi losami. W konfucjanizmie „niebiański spokój” to stan, w którym człowiek jest w zgodzie z naturalnym i moralnym porządkiem, co prowadzi do wewnętrznej harmonii i spokoju. W tym sensie „niebo” i „niebiański spokój” nie są odpowiednikami Boga w innych religiach, ale symbolizują raczej dążenie do uzyskania wewnętrznej równowagi i harmonii z naturalnym porządkiem rzeczy.

Świetnie to wszystko tłumaczysz.

Ludzkie twarze

Rozmawialiśmy o dziesięciu religiach. Były to: judaizm, zaratusztrianizm, bahaizm, islam, sikhizm, hinduizm, buddyzm, chrześcijaństwo, taoizm oraz konfucjanizm – celowo w kolejności niechronologicznej, aby nie ułatwiać Ci zadania.

Chciałbym teraz dać tym religiom po kilka znanych ludzkich twarzy. Czy mógłbyś wymienić trzy znane osoby reprezentujące każdą z nich? Nie chodzi mi o założycieli, ale o znanych wyznawców. Mogą to być ludzie żyjący w naszych czasach albo dawniej.

Oczywiście. Oto kilka przykładów:

Judaizm:

- Albert Einstein (fizyk i filozof nauki),
- Sigmund Freud (twórca psychoanalizy),
- Golda Meir (była premier Izraela).

Zaratusztrianizm:

- Freddie Mercury (wokalista zespołu Queen),
- Jamsetji Tata (założyciel Tata Group),
- Dadabhai Naoroji (indyjski polityk, pierwszy Azjata w brytyjskim parlamencie).

Bahaizm:

- Rainn Wilson (aktor znany z serialu „Office”),
- Seals and Crofts (amerykański duet muzyczny),
- Layli Miller-Muro (prawniczka, założycielka Tahirih Justice Center).

Islam:

- Malala Yousafzai (aktywistka, noblistka),
- Muhammad Ali (legendarny bokser),
- Cat Stevens (muzyk, obecnie znany jako Yusuf Islam).

Sikhizm:

- Milkha Singh (indyjski lekkoatleta),
- Harjit Singh Sajjan (kanadyjski polityk i członek rządu),
- Waris Ahluwalia (aktor, model, projektant mody).

Hinduizm:

- Mahatma Gandhi (lider ruchu niepodległości Indii),
- Ravi Shankar (muzyk, wirtuoz sitaru),
- P. J. Abdul Kalam (były prezydent Indii, naukowiec).

Buddyzm:

- Dalajlama XIV (duchowy lider tybetańskiego buddyźmu),
- Thich Nhat Hanh (wietnamski mnich zen, pisarz),
- Richard Gere (aktor, aktywista).

Chrześcijaństwo:

- Martin Luther King Jr. (pastor, aktywista na rzecz praw obywatelskich),
- C. S. Lewis (pisarz, teolog),
- Teresa z Kalkuty (zakonnica, noblistka).

Taoizm:

- Sun Tzu (autor „Sztuki wojny”, starożytny chiński generał i strateg),
- Zhuangzi (starożytny filozof),
- Bruce Lee (aktor, mistrz sztuk walki, duchowy praktyk taoizmu).

Konfucjanizm:

- Mencjusz (starożytny filozof),
- Qiu Jin (chińska pisarka, feministka, rewolucjonistka),
- Kang Youwei (reformator społeczny).

Niektóre z wymienionych osób mogą być bardziej związane z filozofią danej religii niż z jej aspektami stricte religijnymi. W przypadku taoizmu i konfucjanizmu granice między religią a filozofią są często płynne.

Cytaty ze świętych tekstów

Poszczególne religie mają swoje święte teksty. Wielu ludzi w Polsce byłoby w stanie zacytować jakieś fragmenty Biblii, ale inne święte księgi są im mniej znane. Czy możesz przytoczyć jeden fragment ze świętych tekstów każdej z religii, o których rozmawialiśmy? Niech to będą cytaty dobrze oddające ducha poszczególnych religii, będące ich kwintesencją.

- Judaizm: „Bądź święty, bo Ja jestem Święty” (Księga Kapłańska, Biblia).
- Zaratusztrianizm: „Miej nadzieję, szukaj prawdy, ufaj swemu sumieniu” (Vendidad, Avesta).
- Bahaizm: „Nie ma różnicy między religiami, są jak różne kolory tęczy” (Baha'u'llah).
- Islam: „Niech nie będzie przymusu w religii, bo prawda wyraźnie odróżnia się od fałszu” (Surat al-Baqarah, Koran).
- Sikhizm: „Nie ma różnicy między hindusami a muzułmanami” (Guru Nanak).
- Hinduizm: „Jest jedno bóstwo, ludzie nazywają je różnymi imionami” (Rygweda).

- Buddyzm: „Prawdziwe szczęście polega na zrozumieniu, że nic nie jest trwałe” (Dhammapada).
- Chrześcijaństwo: „Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój, albowiem oni będą nazwani synami Bożymi” (Ewangelia Mateusza, Nowy Testament).
- Taoizm: „Tao, które można opisać, nie jest prawdziwym Tao” (Tao Te Ching).
- Konfucjanizm: „Wielkie sprawy mają swoje początki w małych” (Księga Przemian).

Piękne podsumowanie! A gdybyś miał dokonać syntezy nauki tych religii, jak by wyglądała? Czy taka synteza jest w ogóle możliwa? Jeśli tak, zaprezentuj ją w kilku zdaniach.

Zacznijmy od tego, że wszystkie religie, o których rozmawialiśmy, zgodnie uznają potrzebę moralności i dobra. Większość z nich uczy też, że istnieje jakiś rodzaj pozadoczesnego życia, którego doświadczą ludzie po śmierci. Wiele z nich naucza też, że istnieje jakiś wyższy byt, który kieruje światem i ludźmi. W niektórych religiach, jak w chrześcijaństwie czy islamie, ta idea jest bardzo mocno podkreślana, podczas gdy w innych, jak w buddyzmie czy taoizmie, jest ona przedstawiana w sposób bardziej subtelny. Wszystkie religie zachęcają też swoich wyznawców do modlitwy i duchowego zaangażowania. Wreszcie, większość z nich uczy też, że ludzie powinni żyć w pokoju i harmonii z innymi oraz szanować ich prawa oraz potrzeby.

Oczywiście, każda z tych religii ma też swoje własne szczególne nauki i praktyki, ale myślę, że tych kilka punktów oddaje główne przesłania większości z nich.

Przestrzeń dla poszukiwaczy

Rozmawiamy o różnych religiach, ale nie wszyscy wierzący ludzie utożsamiają się z jakąś konkretną religią. Czy wiara w Boga musi być związana z systemem religijnym?

Nie zawsze. Niektórzy ludzie mogą wierzyć w Boga lub w jakieś wyższe siły, ale nie wiążą tej wiary z żadną konkretną religią lub nie chcą być z nią utożsamiani. Inni mogą nie mieć przekonania o istnieniu Boga, ale jednocześnie nie odrzucają wszystkich religijnych idei i nauk. To, czy wiara w Boga jest związana z religią, zależy od indywidualnych przekonań i wyborów danej osoby.

Chciałbym jeszcze zapytać Cię o opinię na temat miejsca we wspólnotach religijnych dla osób poszukujących – otwartych na duchowość, ale mających pytania, wątpliwości, niedoświadczających działania Boga.

Zanim odpowiesz, pozwól, że coś zacytuję. Marcin Majewski, polski biblista znany wielu osobom z YouTube, omawiając Księgę Koheleta, napisał:

Wydaje się, że Księga Koheleta jest potrzebna Biblii jako przeciw-waga spokojnej pewności jej bohaterów i bezrefleksyjnej wiary jej czytelników. Dzieło Koheleta reprezentuje w całości Pism tzw. „moment konieczny”. Obecność tej księgi w kanonie biblijnym świadczy, że nawet w chrześcijaństwie musi być miejsce dla tych, którzy nie doświadczają Boga, którzy Boga nie słyszą – a z drugiej strony doświadczają nierozstrzygalnej niepewności i niesprawiedliwości życia. (...) Każdego człowieka wierzącego czeka kryzys wiary – wiary prostej, niewinnej, dziecięcej, wiary opartej na podstawowych dogmatach religijnych. Obecność Księgi Koheleta w kanonie Pisma Świętego dodaje otuchy, by w takim kryzysie, mimo wielu pytań bez odpowiedzi i wielu dostrzegalnych nonsensów, nie stracić z oczu tego, co najważniejsze – samego Boga. Tak, jak jest w wierze miejsce na sprzeciw, wadzenie się z Bogiem i złość na Niego (Hiob, Jonasz), tak jest miejsce na radykalne pytania i ostro postawione wnioski (Kohelet)³.

Kontekst tej wypowiedzi jest chrześcijański, ale „niepewność”, „kryzys wiary”, „pytania bez odpowiedzi” są zjawiskiem znanym także w innych religiach. Czy we wspólnotach wiary powinno być miejsce dla ludzi, którzy – jak mówi Majewski – „nie doświadczają Boga, którzy Boga nie słyszą”?

Tak, wiele wspólnot religijnych przyjmuje i docenia osoby, które mają pytania, wątpliwości i nie doświadczają działania Boga, ponieważ są to naturalne aspekty duchowego poszukiwania i rozwoju. Właśnie dialog, refleksja i rozważanie różnych perspektyw mogą prowadzić do głębszego zrozumienia duchowych prawd.

Niektóre religie, jak chrześcijaństwo, którego przykład podałeś, posiadają w swoich Pismach Świętych dialogi i historie ludzi, którzy mają różne doświadczenia, wątpliwości i pytania. To może być źródłem otuchy i wsparcia dla osób przechodzących przez kryzys wiary lub mających trudności z doświadczaniem Boga.

Wiele religii zakłada, że duchowe poszukiwanie jest procesem, który obejmuje różnorodne doświadczenia, wątpliwości i odkrycia. Dlatego

³ Marcin Majewski, *Kohelet. Najtrudniejsza Księga Biblii*, [w:] *Misterium Słowa*. Modlitwa, red. Dawid Czaicki, Wydawnictwo św. Jana Pawła II, Kraków, 2014, s. 69-170.

w ramach tych wspólnot powinno być miejsce dla osób, które są otwarte, poszukujące i mają pytania.

Każda wspólnota religijna ma swoją kulturę i praktyki, które mogą być bardziej lub mniej otwarte na wątpliwości i pytania. Ważne jest, aby osoby szukające duchowego wsparcia znalazły wspólnotę, która respektuje ich potrzeby i docenia ich duchowe poszukiwania.

Czyli można powiedzieć, że zgadzasz się z tym, co powiedział Majewski, nie zawężając tego do chrześcijaństwa? Dobrze Cię zrozumiałem?

Tak, zgadzam się, że wspólnoty religijne powinny być otwarte dla wszystkich ludzi, niezależnie od ich poziomu wiary lub doświadczenia. Religie powinny być miejscem, w którym ludzie mogą szukać Boga i odnajdywać Go na swój własny sposób, bez obawy, że nie spełniają jakichś kryteriów lub nie będą w stanie sprostać oczekiwaniom innych ludzi. Wierzący mogą doświadczać różnych kryzysów wiary i mieć różne pytania, ale powinni mieć możliwość szukania odpowiedzi i dzielenia się swoimi przemyśleniami z innymi ludźmi w swoich wspólnotach religijnych.

Podsumowanie

Dziękuję za wyjaśnienie. Nasza pasjonująca rozmowa o różnych religiach zbliża się do końca. Zastanawiam się, jak ją najlepiej podsumować...

Wiem, że potrafisz tworzyć inspirujące wiersze. W jednej z kolejnych rozmów chciałbym skupić się na Twoich zdolnościach twórczych i przetestować Twoją kreatywność. Ale zanim do tego dojdziemy – po drodze, w ramach rozgrzewki – będziemy robić małe próby. Czy mógłbyś napisać biały wiersz, w którym każdy wers skupi się na jednej z omówionych przez nas religii, podkreślając jej główne przesłanie oraz przekazując jakąś ważną, uniwersalną lekcję? Osobną zwrotkę możesz poświęcić ludziom poszukującym, którzy nie znaleźli jeszcze swojej duchowej drogi. Jeśli chcesz i masz na to pomysł, możesz również dodać kolejną, będącą podsumowaniem. Zdaję się tu na Twoją kreatywność.

Oto wiersz, o który prosiłeś:

Religie wielkie, religie małe,
Każda z nich ma swoje ważne przesłanie.

Judaizm mówi o Bogu i przymierzu,
Zaratusztrianizm to radość i szacunek do natury,
Bahaizm to idea jedności,
Islam to prostota i ufanie Bogu,
Sikhizm to mądrość i solidarność,

SZUKAJĄC DROGI

Hinduizm to poszukiwanie Boga we wszystkim,
Buddyzm to oświecenie i empatia,
Chrześcijaństwo to miłość i przebaczenie,
Taoizm to harmonijne działanie,
Konfucjanizm to szacunek i miłość bliźniego.

A co z tymi, którzy szukają?
Otwarci na duchowość, ale pytający,
Nie muszą się spieszyć; niech rozważą,
Jaka droga będzie dla nich najlepsza.
Być może jest więcej niż jedna prawda.

Religie różne, ale te same cele:
Pokój, miłość, prawda, wolność duchowa.
Niech każdy znajdzie swoją drogę.
Być może wszystkie są jedną,
Być może Bóg jest jeden, ale ma różne imiona.

Dziękuję! Nie mogę doczekać się rozmowy, w której będziemy sprawdzać Twoją kreatywność. Teraz jednak czeka na nas kilka innych, bardzo ważnych tematów.

To jest fragment publikacji

Zostały jeszcze 253 strony. Pełna wersja do nabycia w dobrych księgarniach.

Wejdź do świata, w którym duchowość spotyka się z technologią!

Oto książka, która zabierze Cię w fascynującą podróż po świecie duchowości i technologii oraz pozwoli spojrzeć na sprawy wiary z nowej perspektywy. To zapis inspirujących rozmów Jarosława Jankowskiego z botem ChatGPT, dzięki którym odkryjesz, jak sztuczna inteligencja odpowiada na fundamentalne pytania dotyczące Boga, sensu życia i istnienia zła w świecie, jak interpretuje nauki głównych religii oraz jak analizuje życie i nauczanie Jezusa.

Chatbot wciela się w znane postacie z historii chrześcijaństwa, wyjaśnia wpływ typów osobowości na duchowe doświadczenia, omawia trudne fragmenty Biblii, a nawet prowadzi nabożeństwo! Prezentuje także swoje kreatywne możliwości, tworząc unikalne wiersze, przypowieści, psalmy oraz współczesne adaptacje historii biblijnych. Analizując duchowe drogi minionych pokoleń oraz wyzwania współczesności, rozważa możliwe scenariusze przyszłości.

Wypowiedzi chatbota zaskakują, intrygują i otwierają nowe horyzonty. Bez względu na Twój światopogląd oraz stosunek do wiary ta książka z pewnością zacieka Cię i zainspiruje do głębokich refleksji.